лютий 2002
February 2002

ПРОМІНЬ
Promin

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

ПРОМІНЬ
РІК XXXXII ЛЮТИЙ Ч. 2
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць,
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор - Оксана Сушко
Редакційна Колегія:
Соня Бейзик
Добр. Катерина Бублик
Галя Липка
Галина Мельник-Марко
Референт Променя - Галя Щерблюк
Річна передплата в Канаді - $20.00
Передплата до інших країн - US $25.00
Одне число - $3.00

Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
Fax: 905-524-5362
e-mail -promin@primus.ca

PROMIN
published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL. XXXXII FEBRUARY No. 2

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
telephone 905-572-9626
Editor - Oksana Sushko
telephone 905-641-2797
Editorial Committee:
Sonja Bejzyk
Dobr. Kateryna Bublyk
Halia Lypka
Halyna Melnyk-Marko
Promin Convener - Helen Scherbluk
Administrator - Oksana Sushko
telephone 905-641-2797

Subscription in Canada - $20.00
Other Countries - US $25.00
Single copy - $3.00
The editors reserve the right to edit submitted materials
Publication Mail
Registration No. 1925
International Standard Serial number
ISSN 038021-40

Формат - Оксана Сушко
Layout - Oksana Sushko

ЗМІСТ
CONTENTS

1 Редакційна ..... Editorial
2 Жінка як сучасна мироносиця ..... Woman, the Contemporary Peacemaker
4 Добровольці - наша гордість ..... Volunteers - Our Pride
5 Героїни: Леся Українка, Олена Теліга .... Heroins: Lesia Ukrainka, Oleha Teliha
9 Пори Року ..... Seasons of the Year
11 Духовість ..... Spirituality
12 Український Музей Канади - СУК ..... Ukrainian Museum of Canada - UWAC
13 Українська сорочка ..... The Embroidered Shirt
18 Вісті з Централі ..... News from the National Office
24 Нашим дітям ..... For our Children
26 Громадська хроніка ..... Community Events
30 Квіти Незабутнім ..... In Memoriam

Front Cover:
Artwork by
S. Karafe-Korbut

Обкладинка:
Мистецька праця -
С. Караффи-Корбут

НОВА АДРЕСА
NEW ADDRESS

Союзу Українок Канади
Ukrainian Women's Association of Canada
National Office : 9 St. John's Avenue ,
Winnipeg MB R3B 1B6
Telephone: 204-957-7630 Fax: 204-582-524I

Back Cover:
Ukrainian Embroidery Designs and Stitches, Published by UWAC

Editorial
Редакційна

СЛАВА ІСУСУ ХРИСТУ!

Місяць лютий відзначується особливістю відзначенням жінок, а зокрема тих, які боролися за кращу долю Українського народу. Цього року особливо відзначуємо 60-ліття упокоєння слав. пам. Олени Теліги, яка віддала своє життя у боротьбі за волю України. В цьому числі журналу подаємо обширний допись про її життєвих шлях.

В лютому також вшановуємо пам'ять видатної української поетеси-борця Лесі Українки, яка своїм сильним словом буде вічно жити між нами.

Надзвичайно багато книжок, статтей, аналіз, посвят, і.т.п. написано про Лесю Українку. В книжці ПОЕТИКА ЛЕСІ УКРАЇНКИ І ЇЇ АФОРИЗМИ, автор книжки Тоня Горохович в статті „Особливості таланту Лесі Українки" чудово описує її характерні особливості ось так: „Леся Українка неповторна і своїм вічно жіночим, ніжним як Мавка, героїчним як Міріям, демонічним як Кассандра, твердим-волевим як Донна Анна і Мартіян, бунтівничим як Нартал чи Неофіт-раб, і самовідданим як Долорес, своїм пісенним ліризмом і впертим інтелектуальним патосом. Красу її творчости дають глибокі ідеї, шляхетні переживання сильних індивідуальностей зокрема її улюблених жіночих постатей, пісенність та щирість цих переживань, майстерність форми, перелив мистецького слова в афоризмах і діялогах - все це огонь її серця, в якому поетка перетопила багатсво і красу душі народу".

Хай героїчні діла згаданих та всіх інших героїнь, минулих і сучасних, стануть для всіх нас прикладом і заохотою дальше боротися за правду і справедливість.

Орися Сушко

They're often referred to as the "February Blues", sometimes the "Midwinter Blaahs". There are those who suffer from Seasonal Affective Disorder, a diagnosed and treatable ailment. For others, the short winter days -- grey skies on the way to work, even greyer skies on the way home -- simply find us forgetting how the warm sunshine feels on our faces. The days feel fragmented, and this can reflect on our attitudes. We pour our lives out, yet sometimes resent the feeling that it is being dribbled away in small, meaningless drops, and for what good reason? It is important to maintain perspective on how the bits and pieces of who we are fit into the big picture of God's plan. As committed Christians, every single scrap of our lives, every step and every struggle, are being fitted together into His perfect plan for good, even though it often takes significant effort to stay mindful of this, especially on those particularly cold and dark days.

Often all we need is a jump-start. Much like a car battery that has lost its charge during a bitter February night, our own batteries can become weak at this time of year. The ministry of encouragement is like a car that comes alongside ours and gives us a jump-start. The strength of the operative car rejuvenates the weak battery. When we see people who are experiencing the "February Blues", who are discouraged, perhaps saddened by the hardships of life, or simply tired and unable to tap their own spiritual energies, we need to come alongside and give them a spiritual jump-start. As Christ and the Church strengthen us, we can strengthen others. By God's Holy Spirit, we as participants of living Orthodoxy, can assist each other in our Christian lives. *"Therefore encourage one another and build each other up, just as in fact you are doing"* (1 Thessalonians 5:11).

May God bless you with many sunny February days!

Олена

Жінка - Як сучасна мироносиця

Єпископ Миколай (Дебрин)
Торонто, травень 1978 р.

Христова Церква приділяє жінці-християнці особливішу увагу, починаючи від Жінок Мироносиць. Вони, як вірно служили Господеві живому, так і мертвому хотіли віддати послідню прислугу, тому в пасхальну неділю досвіта, серед дуже несприятливих умов і страху пішли до Гробу Господнього, але він вже був порожній. Тож, за їхню відданість Христові й правдиву любов, що не зна жадних перепон, їм дано привілей першим сповістити світові, що Христос Воскрес. Від тоді, в загальному жінка, нагороджена Божим Провидінням величним обов'язком материнства й безмежною любов'ю до дитини -- являється найвірнішим приклоном ідеї Воскреслого Христа.

Історія християнства знає багато подвижниць, що віддали своє життя за віру Христову; а історія людства виказує величну ролю жінки, як громадянки, а особливо матері. Тому цілком заслужено, світ влаштовує її Свято Матері. Проф. Наталя Полонська-Василенко у своїй книжці „Визначні Жінки України" вичерпно змальовує всі великі жіночі постаті й їхні діла для українського народу, від світанку його національного життя до нових часів. Звичайно на першому місці стоїть легендарна Княгиня Ольга.

В XI-XIУ ст. -- це українські князівни, які через свої подружні зв'язки зі зах-європейськими престолами несли славу про Україну-Русь у світ дбали про церкви, монастирі, мораль і освіту для народу.

В тяжкі часи литовсько-польської доби й за козаччини, українські провідні жінки часто виказують великі героїзми, відограють виховно-освітню й церковно-харитативну ролю в народі; а як матері вперто протиставляться денаціоналізації в часи бездержавности виховують все нову провідну верству народу, на місце тої, що відходить до чужих.

В новітній добі (XIX-XX ст.), українська жінка виринає на поверхню національного життя -- головно як письменниця, борець, що найперше виборюючи собі місце між власним провідним суспільством, заступається за права покривдженого свого народу, якого земля була порізана чужими кордонами. Та мимо того несприятливого середовища, вони зуміли відограти визначну ролю в духовному визволенні України. Нема тут місця для їх поіменного висвітлення, але їхня діяльність у всіх секторах національного життя, від релігійного до політичного, де лише українська жінка прикладала свою руку й серце, є назагал всім відома.

З наших національних святкувань добре знаємо імена українок-героїнь, учасниць визвольних змагань; а в першу міру -- це безіменна героїня -- українська матір, бо багато було ворожих зазіхань, щоб знищити субстанцію української нації, але на сторожі її незнищимости - від віків стояла й зараз закована в колгоспах стоїть українська жінка-матір, яка силою свого материнства невидимо, у великому терпінні, але всесильно й непохитно хоронить від загибелі життя цього народу.

Остання невдача наших визвольних змагань створила дві великі еміграції у вільний світ, але й тут, за традицією, українське жіноцтво створило сильну мережу жіночих організацій по країнах нашого поселення, підносять свій голос протесту перед вільним світом в обороні переслідуваного в Україні жіноцтва й народу і віддано працюють для української самобутности на чужині, хоч стрічають в цьому великі перепони.

Між цими жіночими організаціями одна з найбільших є Союз Українок Канади, якого важна роля у нашому церковно-громадському житті, назагал, всіма визнана. Пригадую особливе звеличання СУК на Ювілейноми З'їзді в Саскатуні в минулому році; пригадую 15-ий Собор УГПЦК 1975 р. у Вінніпезі, на якому з великою пошаною бенкетом вшановано СУК як організацію, за жертвенну працю нашого жіноцтва для Української Православної Церкви, яка вже майже тисячу років хоронить душу свого народу а найперше основну клітину -- родину.

Наше жіноцтво йшло поруч Церкви, творило зв'язок між нею й родиною а особливо з душею дити-

ни -- як матір; своєю участю в загально громадському житті -- вона гідно виконує амбасадорську ролю України у вільному світі між своїми співгорожанами. А вже найголовніше то, те що українське жіноцтво як завжди, так і зараз стоїть на сторожі нашої прабатьківської віри, традиції, рідної мови та культурно-духових вартостей української спадщини, щоб передати це все дітям щоб боротися з байдужістю, яка захитує молоді душі, як за добре їм поводиться, боротися так сильно, щоб цей наш вплив діяв і тоді, як нас не стане між живими.

Як бачимо, на руки української жінки Господь від віків наклав велику честь відповідальности за душу народу і його рел-духової і національної цілости. Своїми руками й серцем українське жіноцтво гойдає долю своїх дітей, майбутність нації. Це є вийнятково величне завдання, але успішність залежатиме від жіночої зорганізованости, або в організації єдність думки й діла. Це доказує нам, як історія минувшини, так і нові часи, тобто історія СУК з її незаперечними заслугами для нації.

Тож, хай буде це зазивом до всього українського жіноцтва, а особливо молодого назріваючого покоління, щоб ставали в ряди своєї організації С.У.К. і продовжували велику роботу своїх попередниць українських жінок, як матерів, дружин і громадянок; щоб далі вносили в громадське життя первні свого материнського духа й цим його збогачували та ушляхотнювали.

Бо так, як сьогодні в цей холодний розумовий час упадку віри й духовности -- цілий світ для відродження релігійности кладе надію на жінку християнку, так і наше українське суспільство, С.У.К. начолі з Церквою, надіється на благородну працю свого невтомного жіноцтва в цю замрячену, тривожну, але рівночасно й величну добу.

Залишається ще висловити славнозвісне звернення до жіноцтва в Неділю Мироносиць -- слова Св. І. Золотоустого:

„Царюйте жертвенно й любовно! Хай ВАШІ слова і діла, наука, любов і молитва будуть тим пахучим миром Жінок Мироносиць для Ісуса Христа, і хай оживляють людей, яким Ви служите, кличуть всіх до життя в Христі, в родині, громаді й народі, як приклад любови до ближнього; а Господь Бог запише це в книги Вашого життя.

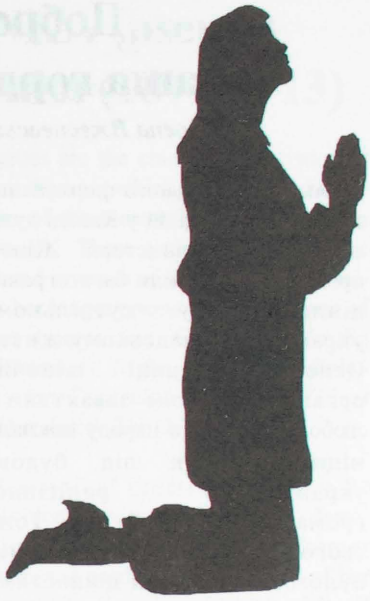

Не губіть віри, бо пам'ятайте, що тільки ті, що вірили -- зустріли ВОСКРЕСЛОГО БОГА."

Подала Галина Мельник-Марко

Створіння Боже

Жінки - Природа,
Життя надія на Землі,
Дитя і Мати Божа,
Маяк майбутності в імлі.

Муки й терпіння,
Заплата за Любов твою,
Радість і сльози -
Дитину бачучи свою...

Нема жінок - нема кохання,
Немає сенсу у житті,
Нема причини на бажання
Мужчинам буть на піеті.

Їх Бог створив, як ту прикрасу
Й веселку у дощі весни,
Й нектар життя для всього світу
І усмішку для всіх нас в сни...

Жінки - це ніжність й заохота,
Це три колони у сім'ї,
Це біль віків і мужність Ґота,
Це матері твої й мої.

Це є створіння дивне, Боже,
Носить Адамів новий плід,
Як він іде кудись у війни,
Іти у пекло за ним вслід...

Живи ж Природо, Жінко, Мати,
В тобі спасіння світу є,
Без тебе сміх і плач дитяти
І пульс життя нігде не б'є!

Микола Латишко

Добровольці - наша гордість 2001 р.

Ірена Вжесневська, Торонто, Онтаріо

Процес добровільного формування жіночих організацій у Канаді дуже особливий у своїй історії. Жіночі організації проявили багатогранну діяльність у суспільному українсько-канадському житті. Основноположниці жіночих організацій своїм завзяттям і любов'ю до свого народу поклали міцні цеглини під будову українського релігійно-громадського життя. Тому сьогодні, у великій пошані минулого, з великими цінностями сучасного, будуємо візію майбутнього. Пріорітером організованого жіноцтва було і є збереження українських духовних вартостей. Праця добровольців в українській громаді і в канадській спільноті є обов'язковою. Різними засобами організаційної праці та проектами наші представниці-добровольці і делегатки в українських релігійно-громадських установах, товариствах мають велике бажання єдності, прагнуть говорити одним українським серцем. Вони сміливо висловлюють побажання, думки і навіть вимоги. Сьогодні ми маємо наших представниць різних професій, високоедукованих, які працюють на вищому рівні української громадської діяльності та в канадських установах, часто в уряді нашої держави. На міжнародних зустрічах, конфегенціях, конгресах вони висвітлюють чимало українсько-релігійних, політичних та професійних справ. При такій нагоді поширюють багато знань про Україну в світі. Представниці жіночих організацій чітко ставлять питання: „Хто ми, де ми є і чого прагнемо." Стараються, щоби питання їхніх завдань вирішували демократичним способом і досягненням правди. Наші представниці -- це членкині жіночих організацій, роджені та виховані у Канаді. Вони -- молодше покоління людської совісті. Як молоді професіоналісти здобувають повагу, мають гідність та здекларовану українську ідентичність; жваво реагують на події української громади чи канадського суспільства, на релігійні, едукаційні потреби та цікавляться сьогодні нашими державними справами і потребами України. Доказують, що в них виросло глибоке почуття приналежності до українського роду, мають почуття відповідальності за добро і розвиток нашого народу у Канаді і в Україні. Недавно, на громадських зборах ми чули вислів нашої представниці: „Добрий канадієць українського походження -- це людина, котра уміє поєднати своє українство із середовищем, серед якого живе, людина української духовності, громадських чеснот і гуманності." Вона через різні випробовування організаційної праці стає сильнішою.

Сьогодні живемо в добі технологічній. Життя є часто підпорядковане матеріальним обставинам. Досліди (цензус) тепер показують, що в нас перше місце займає плекання української культури. І саме в цій справі жіночі організації розгорнули чи не найбільшу активність. Підтримують морально і матеріально українську освіту (наші школи), науку (призначають стипендії), з великою увагою ставляться до мистецьких груп (хорів, танцювальних та театральних).

На сьогодні місія організованого жіноцтва -- осягнути оздоровлення правильних українських поглядів та природну норму українських почувань. Добре продумана організаційно-культурна праця на зовнішньому терені приносить нам успіхи. Це великий внесок, який щоразу зачаровує зовнішній відтинок наших завдань. Він є великою цінністю для історії української культури діяспори. Тому всі здобутки творчої праці наших мистецьких груп здобувають багато приятелів в усьому світі. Їхню мистецьку працю значною мірою пропагують наші представниці. Це - приклад вирозуміння, тактовності, організаційної зарадності та ініціятиви.

Отже, маючи природню українську духовну ношу, жіночі організації працюють заради української громади. Вони -- наша гордість і окраса. Ми віримо, що нинішнє молодше професійне покоління наших добровольців, котрі працюють згідно гасла Івана Франка, „За долю мільйонів мусиш дати ти ответ", є носіями нових українських знань та ідей національної спільноти.

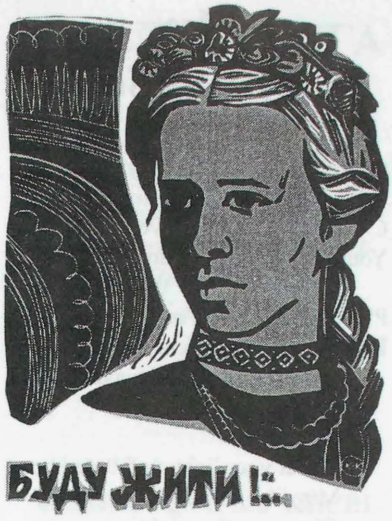

LESIA UKRAINKA (pseud.)
Larissa Kosach-Kvitka (1871-1913)

One of the chief Ukrainian poets, Lesia Ukrainka was likewise one of the most cultured women of her time, well-versed in the literatures of the world and master of eight European languages. She was born in the province of Volynia into a literary family: her mother "Olena Pchilka"(pseudonym) was a poet of note, and her uncle Mikhaylo Drahomaniv, a well-known political figure, radical, educator, and Westernizer. Their influence, the beauty of nature amid which she grew, as well as the impact of foreign literatures contributed to the versatility and originality of form and content of her lyrics, poems, and dramas. Lesia Ukrainka began to write verses when she was nine, and by the time she was twelve, saw some of them in print. Her first collection of lyrics, *On Wings of Songs*, appeared in Lviv in 1893.

A stream of others followed. It was her feverish creative activity that undermined her already precarious health and caused her early death from tuberculosis. She died in the Caucasus, where her husband served as a judge, but she was buried in Kiev.

Lesia Ukrainka's greatest literary achievement was her historical, allegorical, exotic dramas whose themes she based on foreign subjects - Babylonian, Hebrew, Greek, Roman, Spanish, French. They were not meant for the stage. In them she developed and sought to resolve complex philosophical, moral, psychological universal problems that could be applied also to the spiritual and material needs of her own generation and age. Dynamism, dialectical power, depth of thought, and the forceful delineation of her heroes are the chief characteristics of her dramas, which established her as one of the most original of European writers. These qualities are also to be found in much of her poetry, especially her longer poems. Titles of some of her dramas are: *Cassandra, In the Wilderness, In the Catacombs, Babylonian Captivity, The Stone Guest (Don Juan), The Orgy.*

Her lyrical creativeness may be divided into two categories - feminine and masculine. The former stemmed partly from the doom of her incurable disease and resolved itself into elements of melancholy and despair; the latter revealed her as emerging from those depths, hoping against hope, and striving to convert her words into "tempered steel"with which to prick and prod her people (whom she did not spare in castigating as "pariahs"and "fellahs") to heroic deeds worthy of a Robert Bruce, a Spartacus,. or a Prometheus. For that reason Ivan Franko described her as "the greatest masculine writer in the entire Ukraine."

CONTRA SPEM SPERO -- *"I hope against hope"*

Away, ye gloomy thoughts, ye autumn clouds!
Today about me is a golden spring!
And shall my youth be wrapped in sorrow's shrouds
And fly away on lamentation's wing.

No, I would smile, though even through my tears,
And sing my songs amid my dark distress,
And cherish hope, when not one hope appears,
I want to live! Avaunt, my hopelessness!

Upon my poor and melancholy fallow
I shall sow harvests of resplendent flowers,
Sow even amid frost, and gently hallow
With dew of tears their unaccomplished powers.

And from the burning tears I there let fall
The solid, icy crust will surely melt.
Perhaps the buds will blossom after all
And breezes of a happy spring be felt.

Up the steep pathway on the flinty hill,
I'll bear my rocky burden all day long,
And though I carry such a load, I still
Shall keep my heart and sing a happy song.

In the obscurity of pitch-black night,
I shall not for one moment close my eyes,
But see, my guiding star's unfailing light,
That radiant mistress of the nightly skies.

Lesia Ukrainka

OLENA TELIHA
1907 - 1942

This year we commemorate the 60th anniversary of the tragic death of Olena Teliha, one of Ukraine's foremost writers and heroines.

Born in St. Peteresburg, where her father, Ivan Shovheniv, was a professor of engineering, Olena Teliha passed the turbulent years of 1917 - 19 in Kiev.

In 1923 she moved to central Europe, first to Poland and then to Czechoslovakia, where she completed her higher education and married.

Her first, and later, verses conformed to the rigid nationalistic standards of the literary-political journal Vistnyk (The Herald, edited in Lviv by the uncompromising theoretician of Ukrainian nationalism, Smitro Dontsov), in which they were extensively published.

In 1929 she and her husband settled in Warsaw and lived there till the German invasion of Poland, when she moved to Cracow to lead the nationalistic movement in that region.

During the German occupation of Ukraine, she returned to Kiev and there edited a literary journal Litavry (Kettle-Drums). In 1942 the Gestapo arrested her and her collaborators and executed the entire group for its activity in the Ukrainian national cause.

In her voluntaristic patriotism, as in the determination of her convictions, Teliha was akin to Lesia Ukrainka. Her verses are of a tense, nervous temperament, and in them she makes plain that the Ukrainian woman, to play her role in her country's struggle, must adopt a severe Spartan attitude devoid of any idyllic preconceptions,

and must arm herself with spiritual strength equal to the physical power to endure heroically not only the buffets of war but also the despair of solitude resulting from it.

Teliha is often referred to as the Joan of Arc of Ukraine. The powerful, steel-couched, clashing idiom of her verses make her stand out rather as a Ukrainian Amazon.

A significant collection of her poetry in this respect is The *Soul on Guard*, published posthumously in 1946.

An Evening Song

Outside the panes, the day grows cold
Where broke the day's first clangour...
Close in my hands at eve I hold
Your hatred and your anger!

Place on my lap the cruel rocks
Day's memories repeat;
The silver of your wormwood bring
And lay it at my feet.

So that your light, unfettered heart
May like a free bird sing;
That you, the mightiest,
may recline
And at my soft lips cling.

Soft as a child's low laughter, I,
With a warm kiss unsought,
Shall blot out all the
flaming hell
Within your eyes and thought.

Tomorrow when the bugle's sound
First breaks the murk of dawn,
Then in the gloaming I myself
Will put your garments on.

You will not take my tears with you -
They are till later stored!
But I shall give you for the fight
My kiss, a piercing sword.

That you may have 'mid
whistling steel -
For shouts or silence made -
Lips like a musker's stern discharge,
Hard as a sabre-blade.

From
THE UKRAINIAN POETS 1889-1962

Selected and Translated into English by C. H. Andrusyshen and Watson Kirkconnell. Published for the Ukrainian Canadian Committee by University of Toronto Press, 1963.

ОЛЕНА ТЕЛІГА

Цього 2002 року відзначуємо 60-ліття упокоєння славної пам'яті Олени Теліги, одна із українських героїнь, яка віддала своє життя за свій нарід. Пропонуємо Вам статтю Сергія Карамаша, яка була пулбікована в газеті „Київ Шевченківський", серпень 1997 р.

ОЛЕНА ТЕЛІГА У КИЄВІ
ТРАГІЧНІ СТОРІНКИ ІСТОРІЇ

21-го липня 1997 року виповнилося 90 літ з дня народження діячки Олени Пчілки. Автори публікації - наукові працівники Держархіву м. Києва розшукали цікаві документи про перебування Олени у нашому місті. Пропонуємо увазі читачів лише невелику частину їхніх досліджень.

Олена Теліга - Ловгенова (таким було її дівоче прізвіще), відома поетеса, літературний критик, діяч української культури, народилася в інтелігентній напівбілоруській - напівукраїнській родині. Мати її була, дочкою православного священника. Батько - Іван Опанасович - знаним фахівцем, гідротехніком-практиком, працював на головних водних артеріях: Москви - ріки, Волзі, Клязьмі, Сіверському Донці, був одним із авторів проекту зрошення 500-т туц. десятин Голодного Степу поблизу Ташкента.

З 1918 року родина мешкає у Ки єві. Змалечку вабила Олену природа міста, його сади та парки. Цвітіння дерев зачоровувало дівчину і можливо саме природа пробуди ла у неї поетичну уяву. Зазначимо, що і молодший із синів Івана Опанасовича став російським поетом. У Києві Олена вчить у жіночій гімназії Дучинської українську мову поряд з російською, німецькою, французькою. Вона вивчає й такі дисципліни, як Закон Божий, російська граматика, історія, ариф-метика, географія, чистопис, малювання та креслення. Ми віднайшли оцінки юної Олени тих років. Треба сказати, що вчилася вона посередньо. Незабаром влада згортає приватну освіту, всі діти повинні навчатися в єдиних трудових звичайних школах. Є відомості, що Олена потрапляє саме до такої.

....1921 року починається голод. Іван Опанасович розуміє, що тим, хто відвідував різні країни, під час пошуків шпигунів та імперіалістичних агентів буде несолодко . . . Обирає для себе Чехію і зникає з Києва. Архівні матеріали свідчать, що навесні 1925 року мати Олени з дочкою та сином Сергієм вирушили з міста до Подебрада у Чехію, де на той час ректором Української господарської академії був її чоловік. Саме в Чехії Олена спочатку отримує <матуру> - атестат, а потім закінчує історико-філологічне відділення Українського педінституту в Празі. Тут вона знайомиться зі своїм вірним другом, з яким і піде на розстріл - з Михайлом Телігою. Саме тоді після гучного весілля вона і стає Оленою Телігою. В Чехії відбувається її становлення як поетки, публіцисталітературознавця.

Коли почалася Друга світова війна, Олена Теліга жила у Польщі, з 1929-го, коли у Варшаві померла її мати. Тоді ж настали злигодні та нестатки. Є відомості, що їй доводилося працювати з музичними номерами у нічних кабаре і навіть манекенницею, але потім вдалося влаштуватися вчителькою початкових класів. Проте, якесь нездоланне тяжіння до Києва жило в її душі постійно. <Трагічний> Київ чекав її і вона не сподіваючись, що на неї чатує небезпека, вирушила разом і Уласом Самчуком і кількома друзями до міста своєї юності.

У Києві Олена Теліга організовує Спілку українських письменників, відкриває пункт харчування для своїх соратників, співпрацює з редакцією <Українського слова> Івана Рогача, що знаходилась на Бульварно-Кудрявській вулиці, видає тижневик, літератури і мистецтва - <Літаври>.. У своєму останньому листі з нашого міста вона пише: <... ми йшли вчора ввечорі коло засніженого університету, самі білі і замерзли так, що устами не можна було поворухнути, з холодного приміщення Спілки до холодного дому . . . Але за цим снігом і вітрами відчувається вже яскраве сонце і зелена весна>.

Зі слів очевидців дізнаємось, що жила О. Теліга в Києві <в якомусь провулку, в старому двоповерховному будинку, її помешкання було на першому поверсі. Вікна з усіх кімнат виходили на подвір'я. Господинею була похилого віку бабуся . . . На двох стінах - суцільні картини, портрети й ікони. Дуже багато словників - українських, російських, чеських . . .>

Після арешту редакції <Українського слова> О. Теліга не брала до уваги постанов німецької влади. Ігнорувала вказівки німців зухвало і принципово. На що сподівалася вона? <Літаври> заборонили. 7 лютого 1942 р. почалися арешти. Друзі її попереджали, що гестапо готує засідку на вул. Трьохсвятительській, де розміщувалася

Спілка. Але вона знала на що іде, тікати не збиралася. У приватній розмові з М. Михалевичем вперто підкреслила:

<Ще раз із Києва на еміграцію не поїду! Не можу . . .>

Це був її свідомий вибір, це був її шлях, який вона гідно пройшла до останнього подиху. Олена пішла на стовідсоткову загибель, з нею пішов і її Михайло. Під час арешту він назвався письменником, щоб бути разом з нею.

У київському гестапо О. Теліга перебувала у камері #34. Тоді ж відбулася її зустріч із сестрою Лесі Українки, з якою обмовились кількома фразами.

На сірім гестапівськім мурі залишила вона свій останній автограф: вгорі намальовано тризуб і напис - <Тут сиділа і звідси йде на розстріл Олена Теліга>.

За даними істориків, 22 лютого 1942 р. українську письменницю-патріотку було розстріляно у Бабиному Яру разом з чоловіком та соратниками.

Ніби передчуваючи долю, колись вона пророче написала:

І в павутинні перехресних барв,
Я палко мрію до самого рання,
Щоб Бог зіслав мені
найбільший дар:
Гарячу смерть,
не зимне умирання.

Із вступного слова до збірника <Олена Теліга> (виданого 1977 р. Українським Золотим Хрестом в Америці, а 1992 року перевидано заходами видавництва ім. О. Теліги фундації О. Ольжича)

<Вона стала одною з чи не найбільших постатей, які започаткували нову добу в житті українського народу. Після Лесі Українки - Олена Теліга найбільша жіноча постать в українській літературі. Своїм творчим життям і героїчною смертю вона стала новим символом невмерущості української нації.

Як тип нової жінки-героїні, вона не замкнулася у рамки великої поетеси, але рівночасно зі своєю творчістю, стала в ряди українського політично-революційного руху і згинула як дійсний революціонер в рядах Організації Українських Націоналістів.>

Я руці, що била, - не пробачу -
Не для мене переможний бич!

Знай одно: не каюсь я, не плачу,
Ні зітхань не маю, ні злоби.

Тільки все у гордість замінила,
Що тобою дихало й цвіло,

А її тверда й холодна сила
Придушила тепле джерело.

Але навіть за твою шпіцруту
Стріл затрутих я тобі не шлю,

Бо не вмію замінять в отруту
Відгоріле соняшне - „люблю".

Олена Теліга

There are different kinds of gifts, but the same Spirit.
There are different kinds of service, but the same Lord.
There are different kinds of working, but the same God works all of them in all men.
- 1 Corinthians 12:4-6 -

ПОРИ РОКУ

Весна

-- Дощ. --

Я знов пригадую дощу пекучі краплі,
Кудлаті хмари падали на землю низько.
Душа розм'якла, від вологості ослабла,
І Рай, що підступав до серця близько.
Грози удару падали із громом,
Веселка розтинала небо навпіл,
Тремтів туман як марево прозоре,
А грім все бив об мокру землю залпом.
Ударить й стихне все лише на мить,
Запахнуть трави й квіти п'янко - п'яно
І лиш в душі сполошеній бринить
Шум крапель, перемішаний із солов'їними піснями.

Літо

-- У лузі літо. --

Коло ріки на лузі пізнє літо
Сміялося й збирало кольорові квіти.
Ромашки білі -- ніжні пелюстки,
Гарячі довговусі колоски.
Небесно -- сині дзвоники рясні
Я бачу, ніби в кольоровім сні.
Гарячий день із сонцем у зеніті
Й закохане у мене пізнє літо.

- Мед -

Точу з душі слова,
Як пасічник з вощини свіжий мед,
І золото рідке у світ сплива --
Роїв бджолиних лет.
Тягучі солодощі зліплюють уста
І погляд твій такий щасливо-ясний.
Мелодія гармонії проста:
Усе просте доступністю прекрасне.

-- Шанс --

Стікав туманом сірим по холоднім склі
Вологий день по інший бік вікна.
Котилися краплини, як мої
Ніколи не промовлені слова.
Завмер фонтан, як втрачений вже шанс
І сіре небо вмить упало на застиглу воду.
Плече торкнулось на ходу твого плеча,
Прощай, бажаю льотної погоди.

Осінь

-- Осінь --

Коли вже осінь золотом засипле
Ліс, поле, озеро, покинуте останнім відлітаючим ключем
І прийде жовтень, слід від літа зникне,
Розмитий і затоплений дощем.
Запахнуть терпко хризантеми за вікном
І загоряться кольорів осінніх гамою,
Як той останній промінь, що запалює
Останню хвилю дня яскравою загравою.
В тім запахові, кольорах, в тім спалаху буття
Знак Вічності, Творця і розуміння Віри,
Подроблені на порох найсильніші почуття,
Гармонія безмежжя й міри.

Я сонячне проміння п'ю, як в спеку воду,
Бо на порозі -- осінь,
Що принесла лінивість прохолоди
І вдаль відносить
Опале листя -- золото гарячих днів,
Що вже минули,
Мелодії пісень, в яких немає слів,
Бо я забула...

Зима

-- Новорічні вітання --

Вже Новий рік настав і не прожитими ще днями
В майбутнє нам вистелює дорогу...
Вже десь весна не за високими горами
Збирається у путь до нашого порогу.
Хай та весна насіє нам яскравих квітів
В саду і на подвір'ї біля хати,
Щоб наші літо й осінь, сонечком зігріті,
Були на всякі радощі багаті.
Нехай уродять яблучка червоні
І падають в трави веселим сміхом,
Синенько зацвіте барвінок на осонні
І соняшники виростуть до стріхи.
Щоб наші працьовиті, ніжні руки
В дні свят, коли збереться вся родина,
В пошані цілували діти й внуки,
Даруючи нам радості хвилини.

-- З-під снігу --

Мені здається, під снігом
Шумить опале листя від вітру.
Ламається від холоду,
Треться в порох без світла.
Розсипається на золото,
На тонкі ниточки проміння,
На росу, схожу на сльози,
І на сіре каміння.

Наталя Гриців, Едмонтон, Альберта -- 2000-2001

Heroines of the Faith

Blessed Saint Anna, Mother of the Theotokos

by Mary Armstrong
The Handmaiden
Vol. V No. 3 / Summer 2001

"You're not going?"

"No . . . Seeing all the baby things, not to mention the baby . . . it's just too hard. After the miscarriages and everything that's happened, it's better if I'm not there . . . " Tears filled her eyes and she looked away.

"We all understand . . ."

"Thank you." Despite her tearful smile, my friend's words sounded hollow even to me. In our pediatric church, with babies everywhere how could any of us truly understand her feelings? For years she and her husband had patiently waited and prayed for the little one they wanted more than anything else in the world. Three times they learned she had conceived, and struggled to contain their joy. One by one, they lost each to an early miscarriage. Now almost always the shadows of sadness could be seen in her face and a certain loneliness surrounded her.

Over two thousand years ago another woman lived that same cycle of hope, expectation, and loss. In many ways, to know someone longing for a child is to know Saint Anna. She understands the bereavement of childlessness, and constantly intercedes for those, like my friend, who call upon her.

Though she kept no journal, the story of Saint Anna and her husband Joachim is told in *The Gospel of the Nativity of Mary,* attributed to Saint Matthew. He tells us that Anna was from Bethlehem, and her husband Saint Joachim was from Galilee, the city of Nazareth. She was of the Hebrew tribe of Levi, daughter of the high priest Nathan, and both of them were of the royal house of David. They completely devoted their pious lives to prayer and good works, dividing their considerable substance into three parts: one third devoted to the temple and its servants; another distributed among strangers and the poor; the third reserved for themselves and the needs of their family.

For twenty years, month after bitter month they waited, longing for the baby who would bless their union. The Jews viewed their childlessness as a bitter misfortune, a sign of God's disfavour. Their personal anguish never ceased, made more intense by the constant whisperings and accusations of others. Still they continued to serve and love God, trusting His will even as hope flickered and dimmed.

According to the story passed down through the ages, Joachim and Anna went at every feast of the year to the temple of the Lord. Together they vowed, if God should favour them with a child, that they would devote it to the service of the Lord.

The *Protoevangelion* of Saint James tells us that Joachim fasted and prayed in a desolate wilderness area for forty days and nights. During this time he asked God for a child for himself and his wife, Anna: "I will not go down either to eat or to drink, till the Lord my God shall look down upon me, but prayer shall be my friend and drink"(1:7). As her husband was fasting and praying, Anna went into her garden, mourning her child-lessness. "O God of our fathers," she prayed, "bless me and hear my prayer, as Thou didst bless the womb of Sarah, and didst give her a son, Isaac."

As she uttered these words, "Behold an angel of the Lord stood by, saying, 'Anna, Anna, the Lord hath heard thy prayer, and thou shalt conceive, and shalt bring forth; and thy seed shall be spoken of in all the world.'"

According to the *Protoevangelion,* with no knowledge of whether the child would be a son or a daughter, Anna immediately responded to the angel's announcement: "As the Lord my God liveth, whatever I bring forth, whether it be male or female, I will devote to the Lord my God, and it shall minister to Him in holy things, during its whole life."

At last the prophecy came to pass and the child was born, and her devoted parents named their little daughter Mary. When she reached the age of three, her parents gave her to the priests to be raised in the temple of the Lord, fulfilling their vow. The Feast of the Entry of the Theotokos into the Temple is remembered and joyfully celebrated in the Orthodox Church on November 21.

Tradition tells that Joachim and Anna

visited their daughter each year, on the anniversary of their presenting her to the priests. At every visit her mother gave her a coat which she had made during the previous year. Tradition also informs us that Joachim and Anna departed this life not many years after the entry of Mary into the Temple. He was eighty years old, and she was seventy-five.

Both Saint Anna and her holy daughter Mary, the Theotokos, are deeply venerated on Mount Athos, where several of its twenty monasteries are blessed with Saint Anna's relics. Monks at the Skete of Saint Anna, on the southern tip of Mount Athos, offer spiritual help to men whose wives have trouble conceiving. The skete's miracle-working icon of Saint Anna is covered with pictures of the children who have been conceived with her help.

At the conclusion of every Orthodox service Saints Joachim and Anna are mentioned: "May the risen Christ, our true God, with the prayers of His pure and holy Mother, the power of the precious and life-giving Cross, the protection of the spiritual powers of Heaven . . . the holy and righteous ancestors Joachim and Anna . . . and all the saints whose memory we celebrate have mercy on us and save us." They are commemorated as husband and wife on September 9, and are frequently mentioned in the hymnology of the Church for the feast days of the Conception of the Theotokos (December 9), the Nativity of the Theotokos (September 8), the Entry of the Theotokos into the Temple (November 21), and especially the Falling Asleep of Saint Anna (July 25). Saint Anna is considered a patron saint of childlessness, pious education, and motherly devotion.

The Meeting of the Lord in the Temple

On the eight day following the birth of the Son of God, He was given the name Jesus, meaning "Saviour".

When Jesus was forty days old, in accordance with the custom of the day the Blessed Virgin Mary and Joseph carried Him to the Temple in Jerusalem in order to offer Him to God.

According to the then Jewish religious laws, the first-born son of any family had to be brought by his parents to the Temple to be offered to God. Along with the child, the parents would offer a sacrifice. Joseph's sacrifice for Jesus was a pair of young turtle doves.

At that time, there lived in Jerusalem an old and pious man named Simeon. He was so devout, that the Holy Spirit had promised Simeon that he would not die before he had seen the Messiah.

According to Christian Holy Tradition, the pious Simeon lived three hundred years, awaiting the birth of the Saviour. When Mary and Joseph brought Jesus to the Temple, Simeon was there. He had been told to go to the Temple by the Holy Spirit. When he saw the Infant Jesus Simeon took Him in his arms and joyfully prayed:

"Now Thou dost dismiss Thy servant, O Lord, according to Thy word, in peace; because my eyes have seen Thy salvation, which Thou has prepared before the face of all the people: a light of revelation to the Gentiles, and glory for Thy people, Israel." (Luke 2.29-32)

This means that the Lord God prepared the Light for the glory of all the Christian believers of the world, because the word "Israel" in the Old Testament means "God's Chosen People" and in the New Testament it means "all the Christian world".

By his prayer, Simeon acknowledged the Infant Jesus as the Saviour promised to the people by God for their salvation. Simeon rejoiced that now he could die peacefully, for he had seen the Saviour with his very own eyes.

To commemorate Simeon's meeting with the Lord Jesus, the Orthodox Church annually celebrates the event on February 15.

Anna, an eighty-four-year-old woman, was also in the Temple that day. She devoted her life to fasting and praying there. She also recognized Jesus as the Saviour and spread the word joyfully to others.

"Feast Days of the Orthodox Church", by Very Rev. Dr. Ivan Stus.
Published by the Ukrainian Women's Association of Canada.

ВИЇМКОВИЙ ПРОЄКТ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ КАНАДИ - СУК, ФІЛІЯ ТОРОНТО

З ліва на право: Леся Галій, др. Роман Слюзар, Галя Кисілюк Слюзар, мгр. Анна Тройан, Галя Ключко, Клавдія Микитюк, Мирослав Дяковський, Дарія Дяковська

В п'ятницю 17-го листопада, 2001 р. любителі українського мистецтва численно зібралися в авдиторії Інституту Св. Володимира, щоб бути свідками офіційного відкриття найновішої виставки під назвою СОРОЧКА - ПОРИ РОКУ - ПОРИ ЖИТТЯ. Голова Філії Музею Клавдія Микитюк офіційно відкрила вечір щирим привітанням присутніх подаючи інформації про хід праці над цим виїмковим проєктом. Галя Слюзар, голова виставого комітету виголосила цінну і дуже цікаву доповідь на тему Українська Сорочка. (доповідь подана в цьому числі журналу) Після цього всі перейшли до виставової залі де їх стрінула надзвичайно багата колекція історичних сорочок, уміло розставленні по життєвих темах, тобто: вінчання, христини, різні свята і.т.д.

7-го грудня знову на цю тему відбувся дуже цікавий вечір під назвою „Вберуся в вишиту сорочку". Учасники цього вечора прибули одягнуті у вишитих сорочках з різних частин України. Це само собою стало чудовою картиною вишивок. Органазаційний комітет цієї цікавої імпрези очолила мгр. Анна Троян, яка сердечно привітала гостей, подаючи інформації про особливість цього вечора. Навкола долішньої залі Інституту Св. Володимира були ефектовно розміщенні вишиті сорочки і блузки, праця Проф. Мирослави Кот, Народний майстер, декоративноприкладного мистецтва (вишивка) м. Дрогобич, Львівська обл. в Україні та її студентів. Проф. Кот подала детальні пояснення про ці вишивки, інформуючи присутніх про багату історію вишивок з різних частин України.

Пропонуємо Вам відвідати цю надзвичайно цікаву виставку, яка триватиме до весни, 2002 р.

МИРОСЛАВА КОТ

Мирослава Кот - із тих свідомих українок, котрі не тільки душею вболівають за національне народне мистецтво, а й власним життям і творчістю додають йому сил та оптимізму. Її багаторічна праці в царині вишивання і збереження народних традицій спонукають думати, що „червона книга" ремесел в Україні ще зло, але вже не безнадійне лихо.

Мирослава Кот народилася 1933 року у Варшаві, куди їхню родину (батько - бойко, мати - лемкиня) занесла з України звична сільська біда - злидні. Десять польських років статками не збагатили, й добре, що завчасу - повернули в Україну, на Дрогобиччину. Тут

Проф. Мирослава Кот вручає Орисі Сушко свою книжку:
Вишиква Дрогобиччини : традиції і часність

Мирослава закінчила школу й педагогічний інститут. Тут, у сільських школах, викладала математику. Весь час вишиваючи для душевної розваги.

З 1982 року вишивання за народними взірцями стало початком її цілеспрямованої творчості. На факультеті громадських професій Дрогобицького педагогічного інституту імені І. Франка Мирослава Петрівна, викладач з математичного аналізу, взялася вести секцію народної вишивки. За девять років понад п'ятсот дрогобицьких студенток перейняло від майстрині науки низинок і хрестиків, мережок і стебнівок, вміння вишивати рушники, наволочки на подушки, серветки, доріжки, чоловічі сорочки, жіночі блузки. Виставки студентських праць у Львові та Києві спричинились до великого успіху майстрині та її учениць - п'ятнадцятері з них прийнято до Спілки народних майстрів України. Й стало за можливе організувати в педінституті кафедру методики та історії народних художних промислів (першу в Україні), її очолила Мирослава Петрівна.

Велику увагу на кафедрі приділяють вивченню традиційної вишивки Дрогобицького регіону - бойківської. Давні й сучасні зразки, зібрані стараннями майбутніх педагогів, склали цілу колекцію рушників, серветок, наволочок, блузок з назвою „Дрогобицькі самоцвіти". Це і експозиція майбутнього музею вишивки в інституті, й матеріал до альбому „Вишивка Дрогобиччини: традиції і сучасність".

Сама майстриня працює в усіх жанрах вишивки. Її творчий доробок - близько 150 вишитих рушників, серветок доріжок, наволочок, сорочок і блузок за бойківськими, гуцульськими, полтавськими мотивами.

Мирослава Кот - заслужений майстер народної творчості, член Спілки народних майстрів України та учасниця багатьох республіканських та обласних виставок. Персональні виставки мала у Львові та Києві.

Витвори Мисоралви Кот придбали кілька музеїв України, їх знають і за кордоном.

(Із брошурки)

УКРАЇНСЬКА СОРОЧКА

Галя Кисілюк Слюзар

В княжих родинах носили убрання котре було пошите з імпортованих переважно Візантійських матерій. Звичайні люди (селянське населення) - хребет країни, вживали доморобні і домоткані полотна, переважно лляного або конопляного полотна. Вони користувалися місцевими рослинами та шкірою тварин, вовною, стеблами рослин, корою дерев, та попілом.

Український Народний Стрій чи Ноша зберігалася в первісній формі аж до кінця 19-го століття в Карпатах на Гуцульщині та на Гетьманщині - там де найдовше затримано Український спосіб життя, через природню ізоляцію цих областей, географічну місцевість людей, впливи клімати як також чужі впливи. Конечно взяти під увагу всі згадані впливи коли говориться про розвиток стилю ноші - а сьогодні, сорочки.

В Україні сорочки були в ужитку вже за княжої доби, а крім того, знахідки дуже численних пряслиць та решток дають право думати що сорочки були в ужитку ще й раніше.

Вишивання одягу є давня східнослав'янська традиція яка особливо розвинулася на Україні в 19-му столітті. В цей час оформувались комплекси Українського Народного одягу - чоловічого і жіночого. Прикрашання вишивкою стало масовим явищем. Вишивали не тільки жіночі і чоловічі сорочки, але і намітки, очіпки, хустини, стрічки, чоловічі шапки, безрукавки, кожухи, свити, юпки, манти, кертарі, і. т. д.

Основний компонент народного вбрання - це сорочка. Сорочку прикрашували особливим багатством

вишивальних технік. Біла вишита сорочка, давня традиція, повна глибокого змісту. Це символ краси, чистоти, майстерності, естетичного смаку і святковості. Сорочці приписувалась чарівна сила із нею пов'язано повно звичаїв та обрядів.

Сорочка найближча до тіла, і її носили так, щоб не порушувати давних звичаїв. Один такий звичай на Гуцульщині на приклад: Дівчина брала в руки метелика і починаючи вишивати промовляла: „Яка ти є мудра і виписана, аби і я така мудра була вишити і виписати".

Чоловічі сорочки -
Men's Shirts

Men's shirts have the front opening in the centre, never on the side or at the shoulder as in Russia. Almost always, the collar on the Ukrainian shirt is low or turned down, while in Russia, a high or standing collar is used. While Russian or Belorussian men wear their shirts outside or over the trousers (на випуск), this is done only in Western Ukraine. Central Ukraine borrowed from the Orient, the custom of wearing the shirt inside the trousers (засунені в штани), as an adaptation to life in the saddle like the kozaky. Russian shirts are not embroidered.

Жіночі Сорочки - Women's Shirts

За козацьких часів судячи по кількох перехованих зразках та помалюнках, принаймні на лівобережжі, крій сорочки був той самий що і сучасний в тих місцевостях. Вони були без коміра, тільки вузькою лямівкою про краю зібраного на нитку полотна, з досить великим викотом, з вишитими рукавами й подолем. Можна розділити жіночі сорочки на два головні типи: лівобережний (this is the region of Ukraine extending from the left bank of the Dnipro river up to the Caspian sea, та правобережний (the region of Ukraine situated on the right side of the Dnipro river). Велика частина Київьщини належить до типу лібовережного.

Оруження - Бойківщина
Marriage И Bojkivshchyna

Жіночі сорочки лівобережжя відзначаються тим, що не мають коміра, а викот для шиї просто збирають на нитки а потім обшивають тасьмою чи смужкою полотна. На кінцях роблять петельки, щоб протягувати шнурок або стрічечу для завязування. Сорочки правобережжя шиють завше з коміром - часом стоячим викладаним. Обидва типи сорочки шиють з розрізом на грудях посереднині, з досить широкими рукавами та значної довжини - до кісточок, щоби подол сорочки було видно з-під іншої одежі.

The woman's shirt is made of one piece of fine linen (dodilno) or two types of cloth sewn together to make one long piece. A length of fine linen was used above the waist and a coarser linen below. This long shirt was used for holiday wear and special occasions. Neither Russia nor Belorussia used this style of shirt.

Дуже характерна особливість української жіночої сорочки - вишивки. Ними прикрашують найбільше верхні частини рукавів, коло зап'ястя, комір коли він є, та нижній край сорочки, і подол, що його вишиту частину звуть лиштвою. Інших частин української жіночої сорочки звичайно не вишивають, хоть на Волині, траплялося, що сорочка була вишита зористим візерунком і на грудях.

The basic part of the design on a woman's shirt is placed on the upper sleeve just below the shoulder. This is a 10 - 15 cm. in width and is called the USTAVKA. In other areas, another strip called the MORSHCHYNKA is added below it and the lower part of the sleeve may also be embroidered. The collar, front, cuffs and bottom hem (a full length skirt) are decorated with narrow bands of embroidery, which harmonize with the main motif.

Мотиви орнаментів, в композиції і кольори, передавалися з покоління і ставали традиційними.

Ornamentation of the woman's shirt developed from decorative hemstitching to an elaborate and complicated system of embroidery. Though the collar, bosom and lower shirt may be embroidered, the main or most concentrated embroidery is done on the sleeve. Woven decoration, netting and pleating (рясування) are also used.

Ukrainian shirts are noted for the wealth of decoration and complicated embroidery on the sleeves, and for this reason, the sleeves are not covered up. A special feature of the long shirt is the embroidered hemline which is always visible below the skirt or plakhta and apron.

Ще за давніх часів, люди вишивали символи на полотнах тому, що народ вірив в їх захисну силу від зла. Пізніше породжували цей звичай з естетичних мотивів. Наслідком воєн, переселення і торгівлі, ці символи східнього походження були основним оздобленням полотна і писанок в районах коло Дніпра і околиць. Пізніше, під впливом Візантії і більш складного і відмінного церковного вишиття, ці зразки з часом змінилися.

Говорячи про вишивку, можна розділити Україну на три частини. 1) Віддалені райони як Гуцульщина в карпатах, і Полісся на півночі де зберігли геометричні мотиви. 2) Центральна і східня Україна, від ріки попри Дніпро до Чорного моря де переважають квітчасті узори. 3) Райони Волиня, центральної Галичини, Бойківщини і Полтави д квітчасті узори коли вживаються мають геометричний вираз. На Поліссі, Лемківщині і на Поділлю, звичайно вживали нитки червоні або чорні, або червоні і чорні. Але на Буковині і Гуцульщині вишивали геометричні взори в барвистих кольорах, і квітчасті узори в різноманітних красках.

Embroidery Stitches

The oldest Ukrainian embroidery stitch is the *Nyz*. This is done with black thread usually along the warp or lengthwise threads of the linen. The reverse side of the cloth is worked creating a negative pattern. The design is developed by advancing thread by thread in a progressive pattern covering the threads of the cloth in an odd number, eg. 1, 3,or 5.

Низ полягає у вишиванні з виворoту тканини, нижньї сторони. Тому називається ця техніка виши вання *„Низ"*.

This embroidery on the reverse side can only be done using a geometric pattern, which forms when lines are corssed or broken - and here is where sumbolic meanings are developed and the beliefs in protective powers. Related to this stitch is the *Zavolikannia* or running stitch, which is usually done in red with occasional touches of black or blue.

На характер орнаментальних мотивів вирішальний вплив мають вишивальні шви, так звані техніки. Однією з найдавніших технік народного вишивання є так зване *Заволікання*, що наслідує перетикання на ткацькому станку і дає строго геометричні візерунки. Заволікання особливо поширене на Поліссі і в гірських районах карпат.

The second most widespread embroidery technique is *hlad, lyshtva,* or leafing stitch. It is a two-sided counted satin stitch which makes the design appear almost the same on both sides. The embroidery thread must be heavier than the linen cloth, consequently three or more threads are used. This stitch is used in stylized leaves or flowers in geometric designs.

Друга група старовнних технік - це *настилування - гладь, гапт, ланцужок, позаголовка. Хрестик,* безумовне, меньш скаладна техніка яле є зразки цієї техніки що досягають значного мистецького ефекту.

Vyrisuvannia - cutwork, *Merezhka*- cut and drawn, *Stiahyvannia* - drawn work, are three stitches used in Poltave, Polisia and Pokutia. In *Vyrizuvannia,* the squares or circles are overcast in certain ways, then the centres are cut out and the filling-in is completed. This is all done in white or unbleached thread and is used in conjunction with the *lyshtva* stitch.

Майже по всій Україні поширене *вирізування*, яке звичайно комбінують з *гладдю*. *Вирізування* виконували білими та сірими нитками - а на Поділлі, і кольоровими. Ця техніка вживається в поєднанні з іншими способами вишивки.

Крім естетичного враження вишивка на жіночих сорочках, підкреслює вік жінки, її сімейне й соціяльне становище. Сорочки молодих дівчат і жінок оздоблювалися найпишніше. Кількість сорочок, якість тканини для них, багатство вишивки, виявляли заможність молодиці. Богата наречена приносила в посаг або придане, кільа десятків сорочок з тонковиробленої тканини, пишно вишиті, а бідна дівчина шила сорочку з грубого полотна і немала завжди час її багато вишивати.

Загалом на всій країні з давних часів, перше місце в народній вишивці належить червоному кольору, чорній кольор займає друге місце, жовтий третє, а синий четверте.

На правобережжю України, Волині і Поділлю, техніка вишивання - *Заниxування*. На лівобережжю - вишиття, білими нитками, *лиштва і вирізування*. Техніки *гладь* і *хрестикове*, сьогодні, займають значне місце в народній Українській вишивці.

Про сорочку можна говорити про її крій, відмінні стіби вишиття, але ще й до того є цікаві приповідки про сорочку.

Сорочка найближча до тіла, тому в приповідках набарала значення найближчої і найдорожчої речі.

„Ближча сорочка тіла ніж кожух" - говориться про справи котрі потрібнійші від інших. The shirt is closer to the skin than the fur coat - meaning that some things are more important than others.

„Кожному своя сорочка ближча" - говориться про справи котрі потрібнійші від інших. To everyone his own shirt is nearer and dearer. Ця близькість до тіла надала значення обереги від уроків. This proximity to one's skin has given the shirt protective powers from evil spells.

„Хто надіне сорочку навиворіт, буде мати щастя, а як дитина, то не буде мати уроків". If you put your shirt on inside out you will have good luck. If it is a child, he or she will be free from evil spells. For good fortune, in various parts of Ukraine, a newborn baby boy was wrapped up in his father's shirt, and the newborn baby girls was wrapped in her mother's shirt.

Сорочка, це необхідне майно, що його найбідніший повинен мати. Тому і ці приповідки само зрозумілі: „Сорочки немає, а женитися гадає". He doesn't own a shirt, but he wants to get married.

Говорячи про дуже добру й щедру людину, що готова віддати все що має приповідка каже, „сорочку би з себе дав". He'd give the shirt off his back. До сорочки кого обдерти, значить цікловито кого обграбувати. Хоч би із себе сорочку продати - це каже людина готова на найбільші втрати.

Готуючись до смерти чи передчуваючи її можливість, на Україні завжди вдягали чисту сорочку.

В зв'язку з давним обрядом УСИНОВЛЕННЯ є весільний обряд дарування сорочки (шитою молодою) від молодої молодому. Дарування сорочки відбувалося зараз після виготовлення весільного гільця.

Молода приносила сорочку і клала її на стіл. Дружки брали її, скачували і перев'язували стрічками і барвінком. Потім брали гілку з трьома галузками оздоблювали її стрічками, барвінком та вівсом і клали сорочку між віття. Знизу гілки чіпляли білу хустину. Це символізувало ніби листа від молодої до майбутного чоловіка. Цей „пакунок" давали спеціяльній делегації до якої входили брати та інші близькі родичі молодої. І все це робилося в супроводі пісень, які вказували обрядовий характер звичаю. Коло хати молодого його старости затримвали делегацію і домагалися від неї „листа" та горілки. Посли співали, „тай свати, свати бійтеся Бога! Не припирайте коло порога. Пустіть до хати кросна доткати. На дворі мороз, не мож стояти". Діставши дозвіл увійти до хати, посли в хаті танцювали, тримаючи сорочку в руках а потім оддавали на тарілці молодому.

Дарування власноручно шитої сорочки молодому виявляє символічно охоту молодої обслуговувати свого будучого чоловіка, як належалося кожній добрій господині.

Треба згадати, що одночасно з делегацією з сорочкою від молодої, йшла друга делегація від молодого до молодої, що несла її чоботи жовті або червоні заповнені горіхами, пряниками та грішми. Ця виміна весільними дарунками виявляла намір молодят обслуговувати чи утримувати одно другого.

This custom had its origin in ancient times of the Hindus. Then, the young bride presented her future husband with the gift of a shirt which she had woven and sewm for him. After the wedding ceremony, the Hindu bride covered her husband with her robes saying, "I'm covering you with my robes so that you will belong to me alone and so that you will not think about any other woman".

This custom regarding the giving of a shirt was known to the Ancient Greeks, Germans of the Middle Ages, as well as among Bulgarians and Serbs. In France it was the custom for the groom, on his wedding day, to wear the shirt his bride had given him. Everywhere, this custom means **Усиновлення,** or forging of a union.

І ми сьогодні, в цій країні, як також по цілому світі, продовжуємо давні традиції що до Української сорочки - ми шануємо її, хоронимо в Українських музеях, вбираємо як виступаємо на сцені, любуємося її видом і цінимо її велику вартість.

Sources:
Український Народний Одяг - К. І. Матейко
Українська Мала Енциклопедія - Проф. Євген Онацький
Ukraine - A Concise Encyclopedia

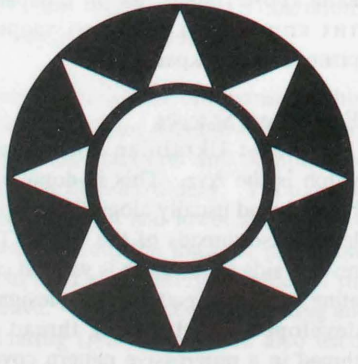

До Редакції Журналу Промінь
на руки п-і Орисі Сушко
Христос Рождається!

В імені СУК відділу Кн. Ольги при Соборі Св. Покрови у Вінніпезі прийміть наші найкращі побажання Різдва Христового та Нового 2002 року. Бажаємо всім працівникам кріпкого здоровя та рясних Божих Благословень дальше провадити Вашу корисну працю для добра нашої Української Православної Церкви, нашого Народу і зокрема нашої організації Союзу Українок Канади.

В залученні пересилаю чека на $100.00. Прошу використати його на Різдвяне і Великодне побажання.

Журнал надзвичайно цікавий і з приємністю його читаємо.

З пошаною,
За Відділ, Марія Зайцева

До головної Редакторки Журналу
Промінь -- Дорога Орисю:

Журнал Союзу Українок Канади Промінь має велику вартість для українського жіноцтва в Канаді. В ньому поміщуються звіти відділів СУК з цілої Канади і це дає можливість читачам ознайомитеся з їх працею. В журналі поміщуються інформації про Український Музей Канади - СУК в Саскатуні і про всі філії. Часто поміщуються цікаві статті світські і релігійні. Тому що ми високо оцінюємо журнал Промінь висилаємо слідуючі пожертви на Пресовий Фонд.

1) $50.00 в память пок. добр. Леонії Слюзар, довголітньої голови відділу ім. Доньки України в Монтреалі;

2) $50.00 в память добр. Марії Кисілюк, довголітньої членки СУК від Альберти до Онтаріо.

З правдивою пошаною,
Др. Роман Слюзар і
Галя (Кисілюк) Слюзар

e-mail: athensptg@netaccess.on.ca

Reliability Since 1973

athens printing

Complete in House Service
From Creative Design to Final Product
Black on White to Full Colour Printing

- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Continuous Forms
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Tickets of all Kinds
- Complete Bindery Services
- Desktop Publishing & Design

1480 Barton St. E., Hamilton, ON L8H 2W9
Tel: (905) 549-6719 Fax: (905) 549-7645

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Ukrainian Women's Association of Canada

Sonja Bejzyk, National President UWAC
Соня Бейзик, Крайова Голова СУК

Святкування визначних жінок

Місяць лютий є місяць невмирущої пам'яті визначних українських жінок, перед якими клонять голови українці цілого світу. Відділи влаштовують різні академії включно із святом Героїнь. Не забуваймо про вшанування наших патрон як Леся Українка, Ольга Басарабова, Олена Теліга і Харитя Кононенко. Можна набути в централі книжку „Видатні жінки України", видання СУК. Кошт $5.00 + GST, shipping and handling.

Annual Budgets

Branches should have received the 2002 budget forms from the National Office. It is important to complete these as soon as possible after your annual meeting and return a copy to our office and a copy to your respective Provincial Executive.

If it is impossible to photocopy a form please indicate this and the National Office will forward a form to the appropriate Provincial Executive.

In the next issue of Promin, we shall print a list of branches who have sent us their annual budgets.

Congratulations

The National Office is thrilled to announce that a new branch of the UWAC was organized in the Lac la Biche Parish District of Alberta.

Засилаємо щирий, сердечний привіт членкам нового відділу С.У.К. Лак ла Біш, округи Альберта.

The initiator of this was Dobr. Teresa Domaradz, and we extend sincere thanks to her for this. We equally thank Alberta Provincial President, Oksana Ensslen, and Past Alberta Provincial President, Zenovia Sakowsky, for their visit to this Parish District. Their encouragement and informative presentation made the idea of a branch become a reality.

На многії літа членкам нового організованого відділу в Альберті!

Submission to the "Commission on the Future of Health Care in Canada"

At the UWAC bi-annual convention held in Burnaby BC in August 2001, the following resolution was passed by the delegates:

WHEREAS Canadians value greatly the Canada Health Act, they fear the imposition of a two-tier health system,

WHEREAS Statistics Canada reports that 54% of the income of Canadians aged 65 and older comes from OAS, CPP, GIS and other government transfers, showing that many seniors live below the poverty line,

RESOLVED that the Convenor of Health and Welfare present a submission to Roy Romanow, Chair of the Commission on the Future of Health Care in Canada, prior to the Commission's Interim Report due to be tabled in January 2002, expressing the concerns of the members of the Ukrainian Women's Association of Canada regarding changes to the principles of universal health care in Canada.

The National Office thanks the Kniahynia Olha Branch of the UWAC of St. Volodymyr's Cathedral in Toronto for taking the initiative and for the preparation of a submission to the "Commission on the Future of Health Care in Canada". We express our gratitude to Eugenia Mielniczuk, President of this branch; Elizabeth Zwirchowsky, First

Vice-President; and Helen M. Raycheba, C.M., Secretary pro tem, for all their effort and time devoted to this timely and important issue. We are enclosing in this issue of Promin a letter received from Commissioner, Ray J. Romanow, thanking the UWAC for this submission.

Історія СУК

Пригадуємо відділам про писання іхньої історії в роках 1976-2001. Прошу це зробити негайно і посилати до нашої канцелярії на нову адресу:

Ukrainian Women's Association of Canada
9 St. John's Avenue
Winnipeg MB R2W 1G8

Branches that have submitted their history are:

Eastern Canada
Lesia Ukrainka, Hamilton
Barvinok, Oshawa
Lesia Ukrainka, St. Catharines
Kniahynia Olha, Toronto
Lesia Ukrainka, Windsor

Manitoba
Daughters of Ukraine, Flin Flon
Lesia Ukrainka, Oakburn
Daughters of Ukraine, Roblin
Olha Kobylanska, Rosa
Lesia Ukrainka, Rossburn
St. Olha, Sirko
Daughters of Ukraine, Thompson
St. Olha, Tostoi
Kniahynia Olha, Winnipeg
St. Anna's, Fort Frances

Saskatchewan
Olena Pchilka, Aylsham-Codette
Maria Markovych, Canora
Olha Basaraba, Hafford
Lesia Ukrainka, Melford
Olha Kobylanska, Melville
St. Olha, Moose Jaw
Olena Pchilka, North Battleford
Kniahynia Olha, Prince Alberta
Daughters of Ukraine, Regina
Lesia Ukrainka, Redfield-Richard
Hanka Romanchych, Saskatoon
Olha Kobylanska, Saskatoon
Olha Kobylanska, Sheho
Lesia Ukrainka, Wadena
Olha Kobylanska, Whitkow
Olena Pchilka, Yorkton

Alberta
Olha Basaraba, Calgary
St. Andrew's, Edmonton
St. John's Cathedral, Edmonton
Olha Kobylanska, Smoky Lake

British Columbia
Dr. S. Stechishin, Kelowna
Olha Kobylanska, Surrey

Бажаємо всім членкам щасливого та радісного Нового Року.

Please feel free to phone, write or fax the National Office regarding any issues. We are always eager and willing to help you.

Sonja Bejzyk, National President

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative in Canada, Ukraine or any other country. A card will be enclosed acknowledging your gift. Use this form for a new or renewed subscription as well.

Gift _____ New Subscription _____ Renewed Subscription

Name _____

Address _____

City _____ Province _____ Country _____ Postal Code _____

If GIFT indicate from whom _____

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _____ for _____ year(s) at $20 ($25) a year

Canada - $20 a year, Other countries - $25 a year - В Канаді - $20 на рік, В інших країнах - $25 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

Commission on the
Future of Health Care
in Canada

Commission sur
l'avenir des soins de santé
au Canada

Commissioner
Roy J. Romanow, Q.C.

Executive Director
Gregory Marchildon, PhD

P.O. Box 160, Station Main
Saskatoon, Canada S7K 3K4
306 975-6888 Fax *306* 975-6890
www.healthcarecommission.ca

Commissaire
Roy J. Romanow, c.r.

Directeur exécutif
Gregory Marchildon

C.P. 160, Succursale Main
Saskatoon, Canada S7K 3K4
306 975-6888 Télécopieur *306* 975-6890
www.commissionsoinsdesante.ca

December 14, 2001

Sonja Bejzyk
President
Ukrainian Women's Association of Canada
202-456 Main Street
Winnipeg, MB R3B 1B6

Dear Ms. Bejzyk:

Thank you for your submission to the Commission on the Future of Health Care in Canada. It is clear that a lot of effort has gone into your brief and I want to assure you that it will be given full consideration. Indeed, my staff and I have been working diligently to review the ideas and views of the many organizations that, like yours, have taken the time to share their perspectives with my Commission.

Your submission may be used in a number of ways, including to:

- assist us in identifying or framing key issues we may choose to address during our public consultation and dialogue process;
- serve as reference materials for the Commission and for interested groups/individuals; and
- validate findings and recommendations we include in our Final Report scheduled for release in November 2002.

In addition to the briefs and submissions the Commission has received to date, my research team is actively reviewing the findings and recommendations of other recent reviews, taskforce reports or commissions of inquiry into various aspects of the Canadian health care system. They are also attempting to synthesize the rich base of literature that already exists on health care system successes and challenges, here and internationally. Our Commission's interactive Web site at: www.healthcarecommission.ca provides a summary of our research and fact-finding efforts.

Over the past months, I have had the opportunity to see firsthand numerous innovative and successful health system pilot projects and best-practice sites. I've also made an effort to meet with and speak to as many concerned individuals and organizations as possible about the health care system. It has been a fascinating experience and I hope to hear from other important organizations and individuals during the next phase of the Commission's work.

As you know, I am in the process of developing public consultation mechanisms that will help me to fulfill my mandate of engaging Canadians and their representative organizations in a national dialogue on the future of health care. I will be releasing an "interim report" in early 2002 that will be designed specifically to frame the dialogue. Again, please check our Web site periodically for updates on our progress and for information on the timing and location of our consultations.

I greatly appreciate all your hard work and effort in this endeavor and I look forward to continuing to work with you in finding solutions to our health system challenges.

Sincerely,

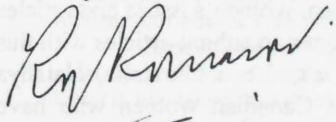

Roy Romanow
Commissioner

ПОВОРОТ - Олена Теліга

Це буде так: в осінній день прозорий
Перейдемо ми на свої дороги.
Тяжке змагання наші душі зоре,
Щоб колосились зерна перемоги.

І те, що мрією було роками,
Все обернеться в дійсність і можливість -
Нам буде сонцем кожний кущ і камінь
У ці хвилини гострі і щасливі!

Подумать тільки: наші села й люди,
А завтра прийдемо - до свого міста!
Захоплять владно зголоднілі груди
Своє повітря - тепле та іскристе.

Та звідкись сум зловіщий вітер вишле,
Щоб кинуть серце у крижаний протяг:
Усе нове . . . і до старої виш
Не вийде мати радісно напроти . . .

Душа з розбігу стане на сторожі,
Щоб обережно, але гостро стежить
Всі інші душі - зимні чи ворожі
І всі глибокі поміж ними межі.

І часто серце запалає болем,
А щось гаряче аж за горло стисне,
Коли над рідним, тим же самим полем
Зависне інша, незнайома пісня.

Чекає все: і розпач і образа,
А рідний край нам буде - чужиною.
Не треба смутку! Зберемось відразу,
Щоб далі йти - дорогою одною.

Заметемо вогнем любови межі.
Передйемо у брід бурхливі води,
Щоб взяти повно все, що нам належить,
І злитись знову зі своїм народом.

Ukrainian Women's Association of Canada
Daughters of Ukraine Branch, Regina, Sask.
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ
Відділ „ Доньки України " , Реджайна, Саск..

December 31, 2001

Promin
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario
L8P 4X1

Dear Orysia and Oksana:

We are pleased to send you our cheque in the amount of $500.00 as our donation to our UWAC magazine, Promin, for the year 2001. Promin has been enjoyed by many of our members in the past 40 years. Many articles and the general information made available have been appreciated.

Our members believe that Promin is important in enhancing the education of its readership as well as for general information. Since this is a magazine for women, women's issues and articles about women need to be discussed and we encourage readers of Promin to submit articles with this in mind. Although we must not forget our Ukrainian women, e.g. Lesia Ukrainka, Nataliya Kobrynska, perhaps in this new millennium, we can read about Canadian women who have contributed to the betterment of women. For example, because of the "Famous 5" – Nellie McClung, Louise McKenney, Irene Parlby, Emily Murphy, Henrietta Muir Edwards – Canadian women were made persons in 1929. This became a democratic triumph recognizing the equality and importance of both men and women. "Women of Influence" in Promin is always interesting and tells us about accomplishments of our contemporary women. It is always a pleasure to read about the "ordinary" woman and what she has contributed to her family and/or her community or how she has been able to fulfill her dreams. The trials and tribulations of women world wide need to be addressed. Health problems relating to women, such as menopause, breast cancer and heart disease are very important and timely topics.

We suggest that the preferred language for articles is English so that the word can reach out to all Canadian women whether they are versed in Ukrainian or not. Needless to say, "we must not forget our own language." Women lead very busy lives and are bombarded with information overload every day and must be selective in reading material. Therefore, to attract a readership, articles must be easily readable.

A happy and peaceful New Year to all from the members of the Daughters of Ukraine, Regina Branch.

Yours sincerely,

Natalie Ostryzniuk
On behalf of Daughters of Ukraine, Regina

ФУНДАЦІЯ «ПРОМЕТЕЙ»

ім. Стефанії Швед і Степана Онищука

PROMETHEUS FOUNDATION

2271 Bloor Street West Toronto, Ont. M6S 1P1

12 грудня 2001 р.

DEC 11 2001

Promin
Box 57268, Jackson Station
HAMILTON ON L8P 4X1

Пресове Повідомлення

Чергові Загальні Збори Фундації "Прометей" ім. Стефанії Швед і Степана Онищука відбулися 25-го жовтня 2001 року в Українському Культурному Центрі, Торонто.

Президію зборів очолив голова Фундації інж Мирон Барабаш. Обширні звідомлення з діяльности зложили Марійка Шепард, офіційний книговод Фундації, Леся Шуст, член Розподільчої Комісії, інж Мирон Барабаш, голова Фундації, і Христина Бідяк, член Контрольної Комісії.

На голову Фундації переобрано інж Мирона Барабаша.

Засадничо, Фундація "Прометей" піддержує культурну та видавничу діяльність і уділяє стипендії українській студіюючій молоді. У 2001 році підтримано дотаціями ряд проектів, між ними, видання альбому фотографій УПА і творів Лариси Мурович, проекти Конгресу Українців Канади відділ Торонто, Суспільної Служби Українців Канади, Спілки Української Молоді. Також надано підтримку українській пресі.

Фундація "Прометей" повідомляє, що аплікації на дотації у 2002 році треба надсилати на адресу: Prometheus Foundation, 2271 Bloor Street West, Toronto, Ontario, M6S 1P1. Реченець на прохання: 1-го жовтня 2002 року.

* * *

PS Повідомляємо теж, що Управа Фундації ухвалила піддержити Ваш цінний часопис сумою $200.

Христос Раждається!

Мирон Барабаш
голова

П. Лопата

Петро Лопата
секретар

For Our Children
Нашим Дітям

В місяці лютому згадуємо день народин нашої найбільшої поетки та письменниці **Лесі Українки.** Її справжнє ім'я було Лариса Косач-Квітка. Писала вона для старших, але писала і для дітей, бо дітей дуже любила.

Each year in February we pay tribute to Ukraine's most famous writer and poetess, **Lesia Ukrainka.** Her writing was very extensive and included many topics. She had a special place in her heart for children and wrote some poetry especially for them.

ВЕЧІРНЯ ГОДИНА

Уже скотилось із неба сонце,
Заглянув місяць в моє віконце.
Вже засвітились у небі зорі,
Усе заснуло, заснуло й горе.

Вийду в садочок та погуляю,
При місяченьку та й заспіваю.
Якже тут гарно, як же тут тихо,
В таку годину забудеш лихо!

Кругом садочки, біленькі хати
І соловейка в гаю чувати.
Ой, чи так красно в якій країні,
Як тут на нашій рідній Волині!

Ніч обгорнула біленькі хати,
Немов маленьких діточок мати,
Вітрець, весняний легенько дише,
Немов діток тих до сну колише.

НАДІЯ

Ні, долі, ні волі у мене нема,
Зосталася тільки надія одна:

Надія вернутись ще раз на Вкраїну,
Поглянуть іще раз на рідну країну,

Поглянуть іще раз на синій Дніпро, -
Там жити чи вмерти, мені все одно;

Поглянуть іще раз на степ, могилки,
Востаннє згадати палкії гадки . . .

Ні долі, ні волі у мене нема,
Зосталася тільки надія одна.

МАМО, ІДЕ ВЖЕ ЗИМА

Мамо, іде вже зима,
Снігом травицю вкриває,
В гаю пташок вже немає . . .

Мамо, чи кожна пташина
У вирій на зиму літає? -
В неньки спитала дитина.

Ні, не кожна, - одказує мати, -
Онде, бачиш, пташина сивенька
Скаче швидко отам біля хати, -
Ще зосталась пташина маленька.

Чом же вона не втіка?
Нащо морозу чека?

Не боїться морозу вона,
Не покине країни рідної,
Не боїться зими навісної,
Жде, що знову прилине весна.

Мамо, ті сиві пташки
Сміливі, певно, ще й дуже,
Чи то безпечні такі, -
Чуєш, цвіринькають так,
Мов їм про зиму байдуже!
Бач - розспівалися як!

Не байдуже тій пташці, мій синку
Мусить пташка малесенька дбати,
Де б водиці дістати краплинки,
Де б під снігом поживки шукати.

Нащо ж співає? Чудна!
Краще шукала б зерна!

Спів пташині потіха одна, -
Хоч голодна, співа веселенько,
Розважає пташине серденько,
Жде, що знову прилине весна!

ТІШСЯ ДИТИНО

Тішся дитино, поки ще маленька,
Ти ж бо живеш на весні,
Ще твоя думка літає легенька,
Ще твої мрії ясні.

Мрія полине із думкою вкупці
Ген у далекі світа, -
Крил не втинай сизокрлиій голубці,
Хай вона вільно літа.

Чи пам'ятаєш ту казку-дивницю,
Як то колись принесла
Тую цілющу-живущу водицю
Дрібна пташина мала?

Їй не страшні були дикі простори,
Скелі і хвилі морські,
Перелітала найвищії гори, -
Мала крильцята прудкі.

Так твоя думка швиденько полине,
Тільки їй волю даси,
І принесе з чарівної країни
Краплю живої роси.

І як приступить журба невсипуща
Та до серденька твого,
Тая росиця цілюща-живуща
Буде живити його.

Хай же та мрія із думкою вкупці
Лине в незнані світа, -
Крил не втинай сизокрилій голубці,
Хай вона вільно літа!

A New Hope is Born!

On November 12, 2001, eight ladies expressed their will to organize a UWAC branch in Lac La Biche Parish District, Alberta.

It happened after a visit of the Provincial President, Oksana Ensslen and Provincial Past President, Zenovia Sakowsky. They attended the Divine Liturgy and following that joined us for the fellowship.

Rev. Fr. Michael Domaradz introduced them and asked them to share with us information about the Ukrainian Women's Association of Canada. Their presentation was very informative and they encouraged us to have a branch of the UWAC in our Parish District.

A new branch of the UWAC of the Lac La Biche Parish District, Alberta, came to reality!

On December 2, 2001, Dobr. Teresa called the first meeting. She mentioned that she and the late Mary Stefaniuk wished to organize a UWAC branch in Lac La Biche. Dobr. once more presented the purpose of the association, and she brought ideas of how to work in our branch.

Following the agenda, we elected the first executive for our branch:

President - *Dobr. Teresa Domaradz*
Vice President - *Mary Pisarewski*
Secretary - *Sonia Balaban*
Treasurer - *Olia Marchuk*

May the Lord bless us and guide us to work in harmony for the years to come!

Dobr. Teresa

Повакаційна зустріч Провінційної Управи СУК в Атабасці, Альберта.

Після літніх вакацій з початком Церковного Божого Року в неділю 9 вересня 2001 року в Атабасці, АБ, по Службі Божій, була успішна зустріч Провінційної Управи Союзу Українок Канаду з церковним округом Лак Ла Біш, Альберта.

Прибули гості з Едмонтону: Оксана Енсслен, голова Провінційної Управи СУК і бувша голова Провінційної управи, Зеновія Саковскі.

Після Св. Літургії всі присутні зустрілися на каву і перекуску яку приготовили жінки громади Св. Петра і Павла в Атабасці.

Отець Михайло Домарадз привітав гостей з Едмонтону, гостей з України - студентської обміни та всіх зібраних, та попросив голову ПУ СУК до слова. Пані Оксана в дуже цікавий спосіб передала широку інформанцію про історію, працю та візію на майбутню співпрацю Церкви та СУК. В слід за нею, пані Зеновія передала з великим досвідом заклик до організовання нового відділу Союзу Українок Канади.

Настоятель о. Михайло та голова Управи Округу Лак Ла Біш, Василь Балабан, передали щиру подяку гостям з Едмонтону.

В 40-кий день після поминальної Служби Божої за душу покійної членкині СУК Марії Стефанюк, добр. Тереза закликала жінок до зорганізовання відділу Союзу Українок Канади. 2-го грудня 2001 р. відбулися перші збори і діяльність нового відділу СУК стала дійсністю.

І також здійснилась мрія Голови Крайової Управи СУК п. Соні Бейзик про заложення нового відділу СУК.

Добр. Тереза, Голова

Звіт діяльности СУК Відділу ім Лесі Українки, Редфілд-Річард, Cack.

Річні збори відділу відбулися в домі Олесі Плюти 5-го грудня, 2001 р.

На рік 2002 вписалося 8 членок. Заряд залишається той самий, як слідує:

Зірка Ковальська, *голова*
Євгенія Никифорук, *заступниця*
Ольга Никифорук, *секретарка*
Короля Линдмен, *касієрка*
Олена Плюта і
Евгенія Никифорук,
Контрольорки

Відділ сповнив бюджет до Централі і вислав річний звіт до Променя.

Підчас року відбулося 7 зборів на котрих читали статті, оповідання, поеми та обіжники від Централі та Пров. Екзекутиви. Ми занималися чистотою в церкві та Народнього Дому та видали обіди на Проводи і на Храм.

Після Храмового обіду відбули скромну програму в честь 10-ліття священства нашого пароха, о. Тараса Удода.

Подарували 5 "roasters" голубців на Осінню Забаву Церковної Округи. Ми гостили священика після Богослужень.

Ми також продавали харчі на ліци тації одної членки котра пересели лася до Норт Бетелфорд. Загріли гости-ною і перекускою помешкання двох членок, що переселилися до міста.

Брали участь разом з відділом ім. Олени Пчіли в Норт Бетелфорд з нагоди святкування 75-ліття Союзу та вшанували всіх бувших голів відділу. Отець Удод відправив Панахиду за покійних голів а Молебень за здоров'я тих, які є з нами.

Вручили пропам'ятні грамоти чотирьйом бувшим головам, які тепер належать до відділу в Норт Бетелфорд, а в честь всіх інших бувших голів подарували суму грошей на місцеву церкву Св. Володимира.

Виписали та вислали 25 річну історію разом із знимками до Централі.

Фінансово дарували на місцеву церкву, Зелений Гай, Музей, Промінь і Інститут Могили.

В касі в 2000 р.	- $2,625.73
Прихід в 2001 р.	- $1,978.09
Разом	$4,603.82
Розхід в 2001	- $1,581.56
в касі на 2002	$3022.26

Нас чим раз менше членок стає, але по змозі будемо далі працювати на добро Церкви і Союзу.

Бажаємо всім щасливого, здорового і веселого Нового 2002-го року.

За Відділ ім. Лесі Українки,
О. Никифорук, секретар
З. Ковальська, голова

WISDOM OF OUR FATHERS

"Stand firm, then, in these things, and follow the example of the Lord, strong in the faith and immovable, affectionate to the brotherhood, devoted to one another, united in the truth, serving one another with the gentleness of the Lord, despising no man.

"Saint Polycarp of Smyrna

ПОБАЖАННЯ

Центральна Управа Союзу
Українок Канади
і Редакції Променя
сердечно вітають
добр. Марію Керніцьку
(Вінніпег)
і бажають їй всього
найкращого, а зокрема
доброго здоров'я.

Хай Милосердний Госпось
тримає Вас у Своїй опіці.

За Центральну Управу СУК
Соня Бейзик, голова

За Редакцію Променя
Орися Сушко
головний редактор

CHRISTMAS GREETINGS

St. Andrew's
Ladies Auxiliary
Edmonton, Alberta

donating $100.00 to
Promin in lieu of a
Christmas greeting

Marion Ostapchuk
Promin Convener

CORRECTION

The Editors thank Darcia Evans of Saskatoon for the following letter:
I enjoyed the Jan 2002 issue of Promin. However, you reprinted a poem entitled, "Children Learn What they Live" without quoting the original source. This poem is by Dorothy Law Nolte (1972), and I feel that she should be given credit when reprinting her poem in your magazine. The poem also is copyright. It is a wonderful poem and I think it would be appropriate to let your readers know of the original author.
Thank you, Darcia!
The poem was originally submitted by Olia Holowasz, St. Catharines ON

EASTER GREETINGS

The May 2002 issue of Promin is designated as our Easter issue. This is your opportunity to extend greetings for the feast of the most-glorious Resurrection of our Lord and Saviour Jesus Christ.

The deadline for submitting greetings is April 1, 2002.
The rates are as follows: Supporters $60.00, Donors $35.00.

Your support is greatly appreciated!

Великодні Привітання

Променя за місяць травень 2002 р. призначено як святкове Великодне число журналу.
В цьому числі Ви матиме нагоду подати поздоровлення з нагоди празника Славного Воскресіння нашого Господа і Спаса Ісуса Христь.

Просимо всі поздоровлення надіслати до редакції не пізніше як до 1-го квітня.
Кошт поміщення привітань: $60.00 або $35.00.

Ваша підтримка журналу високо оцінена!

Сердечно вітаємо п-ні **Анну Звоздецьку,** бувшу Крайову Голову Союзу Українок Канади із нагоди їй 80-літніх уродин. Бажаємо Вам всього найкращого - багато радости, щастя а особливо доброго здоров'я, щоб Ви ще довгі роки могли працювати для добра і розвитку Союзу Українок Канади та взаглі для українського суспільства.
НА МНОГІЇ ЛІТА!

За Центральну Управу та Редакцію Променя
Соня Бейзик, голова *Орися Сушко, головний редактор*

Україно Моя

Україно моя, колиска моя,
Туга моя, пісня моя,

Як там без мене ти весни стрічаєш,
Безкраї лани зерном засіваєш?

Як там тепер лід тане в річках,
Птахи пісні співають, квіти квітнуть в гаях?

Як там без мене бульвару в каштанах,
І кручі Дніпровські, і парки Полтави?

Та як там без мене - досить питати.
Як я то без тебе? - По різному, мати.

Чому далеко я? - Гірко казати,
Чи надовго розлука? - Важко гадати.

Бачити зле, як бабуся старенька
У смітнику щось шукає, бідненька.

В мене сили не досить зло вже долати,
Та соромно й мовчки на краще чекати.

Але знаю напевно, що за всяких часів
Розквіт країни -- це чесність синів.

Вітрами розвіяне...

Як я люблю, чи ти знаєш, чи чуєш,
Може не віриш, бо далеко живу?
Я як теє насіння, вітрами розвіяне,
Де б не було, знає матір свою.

Я знаю місця, де ласка є Божа
І дивнії квіти квітнуть в гаю,
А я все шуккаю, чи є тут щось схоже
На те, що лишила у ріднім краю.

Тополі побачу і серце займеться,
Барвистії мальви -- бачу мамин я сад.
І що мені треба, чого все не ймтеься,
Може дорогу шукаю назад?

Туга і відчай полум'ям в серці,
Дуже болить безпорадність твоя.
Та де б ни жила, п'ю з твого я джерельця
Живої води, Україно Моя.

Олександра Титаренко
Вінніпег 2001 р.

ADVERTISE IN *Promin*

Advertising rates for one year are:

business card	$150.00
1/4 page	$250.00
1/3 page (outer column)	$375.00
1/2 page	$500.00
full page	$900.00

Subscriptions and advertisements should be directed to the Promin address as provided on the inside cover.

Галя Щерблюк, Крайова Референтка Променя
Helen Scherbluk, National Promin Convenor

MALANIA DUTCHAK
(1901 - 2001)

Malania Dutchak of Edmonton, Alberta, passed away November 27, 2001, four days short of her 100th birthday. The Funeral Rite for Malania was held on December 3 at St. Michael's Ukrainian Orthodox Church with Very Reverend Father Mykola Sawchenko officiating.

Malania was born on December 1, 1901, in the village of Yarushichi, Lvov District of Ukraine. She was the second eldest of five children of peasants Mikita and Katerina Soloninka. The life of peasant families during this era was one of oppression and poverty. There was always a shortage of firewood. Often at night Malania and her brother Myhailo would walk a long distance to steal wood from the lord's forest, which carried a severe penalty if caught.

Malania was fourteen years old at the outbreak of World War I and had vivid memories of its terrors. Once a Russian cavalry unit commandeered their small holdings, feeding their horses with the sheaves of grain her parents had toiled so hard to harvest. While she was attempting to retrieve some of the sheaves, one of the horses stepped on her foot, leaving it permanently scarred.

But there were also happy times -- Easter, Christmas and New Year's festivities, and especially Malanka, when the young people of the village came to celebrate the occasion with her.

In 1926, Malania married Anton Michaliuk. In 1929, they and their small daughter, Olga, emigrated to Canada, hoping for a better quality of life. They procured a quarter-section homestead for the sum of $10.00 at Moon Lake, a locality north of Drayton Valley, Alberta. Malania's first thoughts on moving to the homestead, which was virtually a forest, was that she would never again have to steal firewood as she had to in Ukraine, not realizing the back-breaking years of clearing the land that lay in store.

The early years on the homestead were ones of hardship. Anton and Malania constructed their first small home from logs which they hewed and hauled on their shoulders. By now they were blessed with two more daughters, Marie and Rose. To make ends meet, Anton occasionally had to seek work afar, leaving Malania and the three small girls to manage on their own. Anton passed away in 1947 after a lengthy sickness. In 1949, Malania married Nick Dutchak, who passed away in 1981.

Malania often dreamed of returning to Ukraine to visit her two sisters and their families, but that was never to be. However, a part of her wish did come true. In 1980, her sister, Annie, whom she hadn't seen in fifty years, arrived from Ukraine for a three month visit. It was a joyous occasion, not only for Malania, but for all of the family.

Malania was a very devout woman, whose life and interests centered on her family and church. She was a devoted member of St. Michael's Ukrainian Orthodox Parish and St. Michael's Ukrainian Women's Association, Princess Olha Branch. Malania was also an exceptionally kind and generous woman. To be with her was a joy and one could not come away from her without feeling the better for it.

Malania leaves to mourn her daughters, Marie Holden and Rose Chornoluk; son-in-law Lloyd Holden; step-sons John and Mike Dutchak; step-daughter Mary Keohler; sister Rose Michaylewich in Ukraine; seven grandchildren; eighteen great-grandchildren; two great-great-grandchildren; and numerous nieces and nephews in Ukraine.

Besides her parents and two husbands, Malania was predeceased by brothers Wasyl and Myhailo; sister Annie; daughter Olga Chornoluk; infant daughter Rosie Michaliuk; sons-in-law Peter and John Chornoluk; and great-great-granddaughter Faith Alexandra Mos.

Malania's family extends its heartfelt thanks to Father Mykola Sawchenko, Park Memorial Funeral Directors, St. Michael's Parish and friends for their kind support.

In loving memory of Malania is a $50.00 donation to Promin from the St. Michael's Ukrainian Women's Association, Princess Olha Branch, and $100.00 from the family.

Vichnaya Pam'yat!

Marie Holden and Rose Chornoluk
Edmonton, Alberta

In Memory of Effie Bodnar
Перша річниця упокоєння бл. пам. Агафії Боднар

The late Mrs. Ahaphia (Effie) Bodnar of Toronto (Ivan Franko Home), formerly of Sheho, Saskatchewan passed away on Friday, October 20, 2000 at the Credit Valley Hospital in Mississauga, Ontario. She was 93 years of age. Mrs. Bodnar was born April 9, 1907 in the Sheho/Foam Lake district of Saskatchewan, the daughter of Roman and Elena Gawrilitza of Bukovina, Ukraine. She grew up in the Pohorlewetz School District and lived with her parents on the family farm until her mid-teens. She then worked in the hotel and restaurant service in the Sheho and Foam Lake areas and later moved to Toronto where she worked as a seamstress in the textile industry.

In Toronto she met and married Makovey Bodnar, a hard rock miner also from Bukovina, who predeceased her in 1989. Mrs. Bodnar was a faithful member of the Ukrainian Orthodox Church, a devoted member of the Ukrainian Women's Association of Canada, a member of the Ukrainian Museum of Canada - UWAC specifically the Toronto Branch at 620 Spadina Avenue and a long-time member of St. Vladimir Institute and the Institute's Senior Heritage Club. She was predeceased by her two older sisters Bella Wasylina Kereluke (age 40), Frisina Belokreli (age 91) and a younger brother Nicholas. She left in mourning many nieces, great nieces and nephews.

The funeral service was held at St. Volodymyr Cathedral in Toronto, officiated by the Institute Chaplain, Very Rev. Bohdan Sencio, assisted by the Cantor Roman Nykolyshyn and the Cathedral Male Choir. The funeral arrangements were entrusted to Cardinal Funeral Homes Ltd., who also provided the Pall Bearers with interment following at Prospect Cemetery.

A memorial luncheon was held at St. Vladimir Institute at 620 Spadina Avenue, chaired by William Kereliuk the executor of her last will and testament. At this luncheon a sum of $1,545 was raised in her memory for St. Vladimir Institute and SUS Foundation of Canada, institutions to which she belonged and supported very generously.

Enclosed a cheque in the amount of $500.00 as an everlasting wreath in her memory. Вічна їй память!

William Kereliuk
Toronto ON

ANNE HANUSCHAK
June 10, 1922 - August 7, 2001

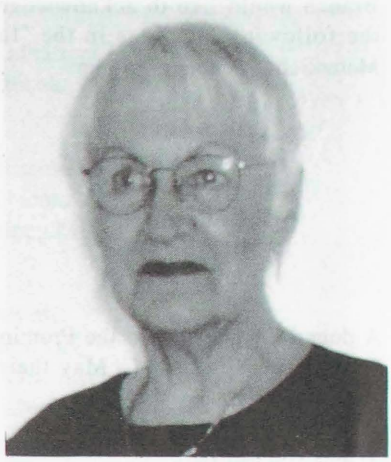

Surrounded by her family Anne passed away after a courageous battle with cancer.

Survived by her devoted husband Bill and her loving children.

All who knew Anne were touched by her special gifts of compassion, warmth and friendship. Born in Winnipeg, Manitoba in 1922, Anne spent her married life in Toronto, Europe and 34 years in Richmond BC.

Her dedication to her church was exemplified by hard work and 35 years as a devoted member of the Ukrainian Women's Association, Olena Pchilka Branch in New Westminster BC.

She loved taking part in all aspects of involvement in UWAC and she will be sadly missed by all who knew her. In our hearts forever.

A donation of $100.00 to the Promin Press Fund is enclosed.

Vichnaya Pamyat!

UWAC Olena Pchilka Branch
New Westminster BC
Ollie Waverick, President

In lieu of flowers for a memorial wreath the UWAC Olha Kobylanska Branch would like to acknowledge the following members in the "In Memoriam" section of Promin:

Ann Czuy
Kay Temoshowsky
Anne Wojciahowsky
Rose Bazowsky
Anne Semko
Dumka Switak

A donation of $90.00 to the Promin Press Fund is enclosed. May their memory be eternal.

Vichna yim pamyat!

Rose Sopatyk, President
Anne Michayluk, Convener

У світлу пам'ять **Теклі Ґурської**, яка упокоїлася в хресті 18-го жовтня,, 2001 р., проживши 99 років життя, СУК Відділ ім Княгині Ольги в Ґронлид, Саск дарує $25.00 на Пресовий Фонд Променя.

Вічная пам'ять!

Марія Арсеній, Голова

28-го грудня в місті Вінніпеґ, Манітоба відійшов у вічність **Михайло Корчевич**. Центральна Управа Союзу Українок Канади і Редакція Променя висловлюють дружині Марії (кореспонденційна секретарка Централі СУК), мамі Наталі та дітям Іванові, Ігорові і Наталі глибоке співчуття з приводу їхньої великої втрати. Молимо Всевишнього, щоб прийняв душу покійного в Царство Небесне. Вічна йому пам'ять!

Соня Бейзик, крайова голова СУК
Орися Сушко, головний редактор Променя

У світлу пам'ять **бл. пам. Михайла Корчевича** Провінційна Екзекутива Союзу Українок Канади на Провінцію Манітоба складає $30.00 на нев'янучий вінок. Дружині Марії, (рекордова секретарка Пров. Екз. СУК) мамі та дітям висловлюємо наше глибоке співчуття.

Вічна йому пам'ять!

Олена Геретті, голова

До членок СУК Відділу ім. Олени Пчілки в Норт Бетелфорд, Саск. прийшла сумна вістка, що наша бувша дорого членка **Марія Гарасимів** віддійшла у вічність 3-го грудня, 2001 р. в Едмонтоні, Альберта.

Покійна Марія була одна з тих перших членок нашого відділу, що роками щиро і невтомно працювала для розвитку товариства та нашої церкви св. Івана Христителя.

В її світлу памя'ть складаємо $20.00 на пресовий фонд Променя як нев'янучий вінок, а родині висловлюємо щире співчуття.

Нехай Господь Бог винагородить її Царством Небесним.

Вічна їй пам'ять!

За Відділ,
Референтка, О. Ковальська
Голова, Т. Левчук

Членки відділу Олени Пчілки, Норт Бетелфорд, Саск., складють $20.00 на Промінь як нев'янучий вінок в світлу пам'ять довголітньої, дорогої членки **Марії Сохацької**, котра віддійшла у вічність 29-го липня, 2001 р. в Саскатуні.

Покійна Марія була одна з основоположниць нашого відділу, та місцевої церкви ім св. Ів. Хрестителя, котра щиро і віддано роками працювала для добра Українського загалу.

Хай Господь Бог винагородить її Царством Небесним. Родині висловлюємо щире співчуття, а покійній Вічная Пам'ять!

Референтка, О. Ковальська
Голова, Т. Левчук

В числі Просменя за місяць січень, 2002 р. помилково подано імя Марії Савіцької замість Марії Сохацької. Перепрошуємо за помилку. Ред.

Центральна Управа Союзу Українок Канади висловлює глибоке спічуття родині та близьким **бл. пам. Ольги Завсіляк** з Вінніпегу, Манітоба, довголітньої і діяльної членки СУК льокально, провінційно і в централі, яка упокоїлася 18-го січня, 2002 р. Вічна їй пам'ять!

Соня Бейзик, крайова голова

Складаємо пожертву на Пресовий Фонд Променя в сумі $100.00 як слідує:
1) $50.00 в пам'ять пок. **добр. Леонії Слюзар**, довголітньої голови СУК відділу ім. Доньки України в Монтреалі
2) $50.00 в пам'ять **добр. Марії Кисілюк**, довголітньої членки СУК відділів Альберти до Онтаріо.
Вічна їм пам'ять!

Др. Роман і Галя Кисілюк Слюзар
Міссісага, Онтаріо

PRESS FUND - December 1, 2001 to January 15, 2002

$500.00
William Kereliuk, Mississauga ON (In memory of Effie Bodnar)
UWAC Daughters of Ukraine Br., Regina SK

$200.00
Prometheus Foundation, Toronto ON
UWAC Olha Kobylanska Br., Saskatoon SK

$100.00
UWAC, St. Andrew's Ladies Auxilliary, Edmonton AB

$75.00
UWAC Olha Kobylanska Br., Smoky Lake AB

$60.00
Jessie Bodnar, Mississauga ON

$50.00
UWAC St. Elias Church, Rossburn MB

$35.00
Amelia Chucko, Vancouver BC

$25.00
Anna Krotenko, St. Catharines ON
Olesia Holynsky, Etobicoke ON

$20.00
Ivanna Waler, St. Catharines ON
Helen Scherbluk, Etobicoke ON
Halyna Kowal, Winnipeg MB

$10.00
Helen Tkachuk, Surrey BC
Anna Hrycyk, Hamilton ON
Ludmila Karpinsky, Vancouver BC
Pauline Yaremchuk, Myrnam AB

$5.00
Olga Narepecka, Montreal PQ
Stephanie Hirich, Montreal PQ
Antonia Walkovich, Mississauga ON
Stanley Mech, Oakville ON
Martha Kostenko, Edmonton AB
Maria Homonko, Hamilton ON
Mr. M. Woron, Calgary AB

Books, Magazines, Newspapers, School & Office Supplies, Handicrafts, Jewellery, Pictures, Embroidered Blouses, Threads, Fabrics, Greeting Cards, Videos, CDs, Cassettes, Supplies for Easter & Christmas, Post Office, Parcels to Ukraine

W. KLISH
M. STECKO

Phone: (416) 703-2752
Fax: (416) 703-2753

Arka Ltd.
UKRAINIAN BOOK STORE & GIFTS

575 QUEEN STREET WEST
TORONTO, ONT., CANADA
M5V 2B6

PETERS, BROWN

CHARTERED ACCOUNTANTS
- Accounting and Auditing
- Corporate and Personal Tax
- Estate and Trusts

Advising small business since 1917

WILLIAM P. MUCHICHKA, B.A., C.A.
703 Evans Avenue Suite 100,Etobicoke,Ontario,M9C 5E9
Tel: (416) 621-3313 Fax: (416) 621-3323

УКРАЇНСЬКА КАНАДСЬКА ФУНДАЦІЯ ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Let's ensure our future!

☞ Providing grants to promote the development of Ukrainian Canadian arts, education, literature and language since 1963. Over $4 million awarded.

☞ Receives financial support from the community it serves. All contributions used to increase the capital fund. Grants are awarded from the interest.

☞ Inquire about living bequests and designated funds.

☞ Perpetual recognition given to all contributors.

For more information contact:
Shevchenko Foundation
456 Main Street
Winnipeg, MB R3B 1B6
Tel. 204-942-4627
Fax 204-947-3882

Запевнімо нашу будучність!

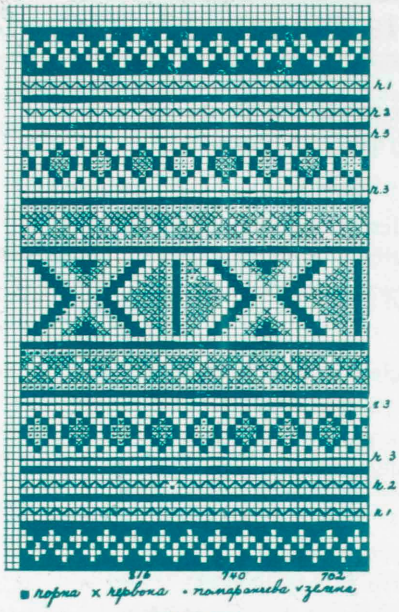

Fig. 177.

Design from Galicia in back-stitch or *pozahlinne* (fig. 28), cross-stitch or *khrestiki*, double running stitch or *stebnivka*.

■, black, 310; x, red, 816; ●, orange, 740; v, green, 702. D.M.C. thread.

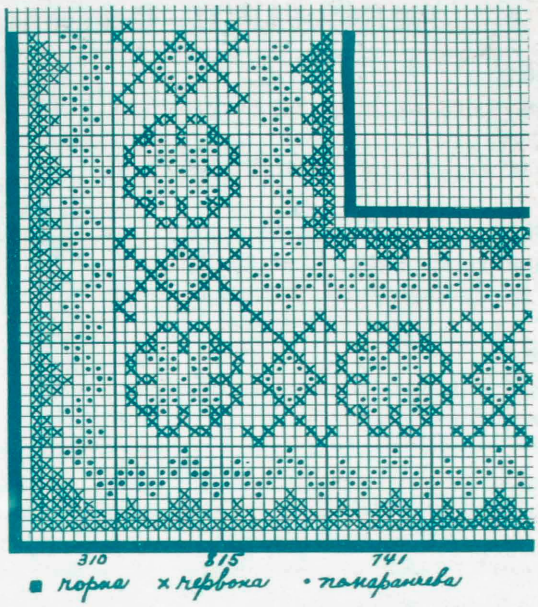

Fig. 179.

Design from Poltava in cross-stitch or *khrestiki* (fig. 1).

■, black, 310; x, red, 815; ●, orange, 741. D.M.C. thread.

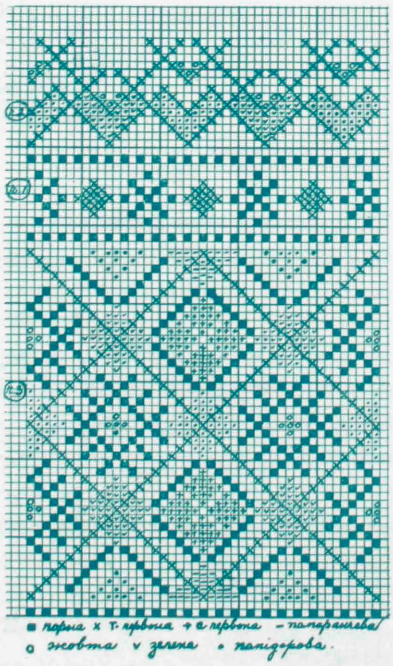

Fig. 182.

Design from Poltava.

■, black, 310; x, red, 902; o, yellow, 725; +, dark red, 815; —, orange, 741; v, green, 906; ●, tomato red, 900. D.M.C. thread.

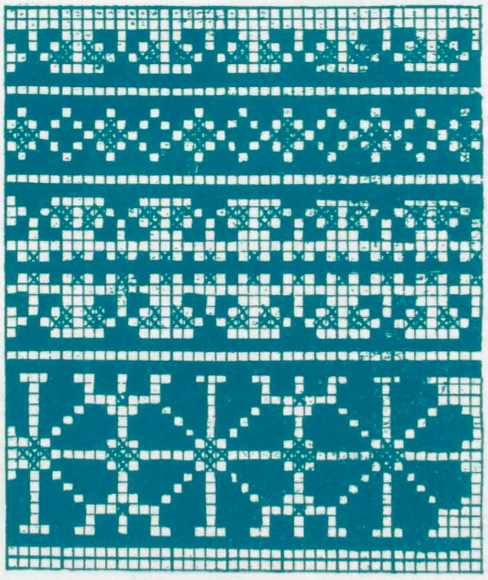

Fig. 180.

Design in cross-stitch or *khrestiki*.

■, black, 310; x, red, 498.

MRS KATE HAWRYSH
13703 BUENA VISTA RD
EDMONTON AB
T5R 5R5
1-Oct-2002